ORTODOKSİA

AHLÂKÎ VE DİNÎ RESALE

İMTİYAZ SAHİBİ: HRÎSTOPOLİS MİTROPOLİTİ
MELETİOS LUKAKİS

MAHAL İDARE FENER
RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΦΑΝΑΡΙΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1936 ΤΕΥΧΟΣ 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βενιαμὶν ὁ Α'.— ***Μ. Λαοδικείας Δωροθέου.***

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐκλογή.

Συμβολὴ εἰς τοὺς Πατριαρχικοὺς Καταλόγους — ***Μ. Σάρδεων Γερμανοῦ.***

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Τύποις «Φαζιλὲτ»

ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄

ΜΕ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΝ χαρὰν ἐχαιρετίσθη ἡ εἰς τὸν πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, αἰσίαις ταῖς ὥραις, ἄνοδος τοῦ ἀπὸ Ἡρακλείας Βενιαμίν, φαεινῆς φυσιογνωμίας τῆς Ἐκκλησίας.

***

Ὁ νέος Πατριάρχης αἰσθάνεται καὶ κατανοεῖ ὅσον ὀλίγοι τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν δύναμιν τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτὰς εἶναι ἀποθησαυρισμένον μὲ τὰς ἀληθείας τῆς πίστεώς μας καὶ τὸ πεντάσταγμα τῆς Ἱστορίας αἰώνων. Μέσα ἀπὸ αὐτὰς ἀκούεται ἡ ἐνδόμυχος ἀνθρωπίνη κραυγὴ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Θεοῦ. Αἱ παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀπὸ τὰ πράγματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αὐξάνουν τὴν συνείδησιν καὶ ἐξυψώνουν τὸν νοῦν ὑψηλότερον ἀπὸ τὰς καθημερινὰς μικρολογίας καὶ ταλαιπωρίας.

Ἡ προσήλωσις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας εἶνε ὅλως αὐθόρμητος, ἐσωτερική, πηγαία. Εἶναι προσέτι λυτρωμένη ἀπὸ τὸ γράμμα καὶ ἐμψυχωμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

***

Ἡ εὐρύτης Του ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τὴν ἀκραιφνῆ καὶ βαθεῖαν χριστιανικὴν βίωσίν Του καὶ ἔχει τροφοδοτηθῇ ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος. Εἰς τὴν μετ' Αὐτοῦ

ἐπικοινωνίαν θὰ αἰσθανθῆτε τὴν γοητείαν τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν Του γνώσεων.

***

Ἡ μακρὰ ἐκκλησιαστικὴ πεῖρα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀποτελεῖ πολύτιμον κεφάλαιον τὸ ὁποῖον ἔχει Αὐτὴ νὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς διακονίας Της. Ὁλόκληρος ἡ ζωή Της εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἐν τῷ Κέντρῳ δόκιμον ὑπηρεσίαν Της, καὶ τὴν ἄμεσον συμμετοχήν Της εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Θρόνου.

***

Ὁ νέος Πατριάρχης εἶναι πλούσιος ἀπὸ μετριοφροσύνην, ταπεινοφροσύνην, ἐντιμότητα, δικαιοσύνην, εἰλικρίνειαν. Ἔχει χριστιανικὴν ἁπλότητα. Εἶναι φιλεύσπλαγχνος, ἀνθρώπινος. Ὁ Πατριάρχης δὲν ἀκούει τὸ κακόν. Καὶ δι᾽ αὐτὸ ἡ συναναστροφή Του εἶναι οἰκοδομητική, λυτρωτική. Ἡ ὁμιλία Του εἶναι θερμή, οἰκεία, γεμάτη ἀπὸ ἐγκαρδιότητα, φωτισμένη ἀπὸ ἁγνὸ χαμόγελο. Πέριξ τοῦ προσώπου Του δημιουργεῖται ἀτμόσφαιρα ἐμπιστοσύνης, ἀγάπης, γαλήνης. Ὅλα αὐτὰ σᾶς ἐνθυμίζουν τὰς ὡραίας λέξεις τοῦ Ποιητοῦ: «Μόνον, ἀξίωσέ με, Θεέ μου, νὰ κάμω τὴν ζωήν μου ἕνα πρᾶγμα ἀληθινὸ καὶ ἁπλό, ὅμοιο μὲ καλαμένιον αὐλόν, ποὺ νὰ τὸν γεμίζῃς Σὺ μὲ τὴν ἁρμονίαν τῆς μουσικῆς Σου».

***

Διὰ τοῦτο ἡ ἐκλογή Του εὑρῆκε γλυκεῖαν ἀπήχησιν εἰς ὅλους, τόσον εἰς τὸν Λαόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κλῆρον. Ἡ Ἱεραρχία περιβάλλει τὸν νέον Πατριάρχην της μὲ ἀνυπόκριτον σεβασμόν, μὲ ἀληθινὴν ἀγάπην.

Φανάριον, 22-1-36.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΚΛΟΓΗΣ

Κηδευθέντος καὶ ἐνταφιασθέντος τοῦ σεπτοῦ Σκήνους τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου τῇ 2 Ἰανουαρίου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συγκειμένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας Βενιαμίν, Χαλκηδόνος Μαξίμου, Δέρκων Ἰωακείμ, Πριγκηποννήσων Θωμᾶ, Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανοῦ, Ροδοπόλεως Κυρίλλου, Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων Γενναδίου, Ἴμβρου καὶ Τενέδου Ἰακώβου, Θεοδωρουπόλεως Λεοντίου, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου, Χριστουπόλεως Μελετίου, Μύρων Πολυκάρπου καὶ Λαοδικείας Δωροθέου, συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ ἐπαύριον, 3 Ἰανουαρίου, καὶ μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Προεδρεύοντος, α′ τῇ τάξει, ἐκήρυξεν ἐπισήμως χηρεύοντα τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως ἐν τῇ προσεχεῖ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ποιήσηται σκέψιν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Οὕτως ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος συνῆλθε καὶ αὖθις εἰς συνεδρίαν τῇ 7 Ἰανουαρίου, συσκεφθεῖσα δὲ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἔν τε τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπικολουθησάσαις συνεδρίαις τῆς 9 καὶ 16 Ἰανουαρίου, ἀπεφάσισε παμψηφεὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ, ὅπως ἡ ἐκλογὴ διεξαχθῇ τῷ Σαββάτῳ, 18 τοῦ μηνός, καὶ ὥρᾳ 10. Ἡ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς συνοδικὴ ἀπόφασις ἀνεκοινώθη αὐθημερὸν τῷ Ἐξοχ. Νομάρχῃ τῆς Πόλεως, κατὰ τὰ εἰθισμένα, ἐπιδοθέντος αὐτῷ σχετικοῦ τακριρίου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρκικοῦ Γραφείου τῶν Πατριαρχείων Εὐθ. Μαυρίδου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΗΣΙΝ

Συμφώνως τῇ ληφθείσῃ ὡς ἄνω ἀποφάσει, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συνεκρότησε τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἐπὶ ἀναδείξει Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου συνεδρίαν τῇ 18 Ἰανουαρίου, παρόντων πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐξονομασθέντων μελῶν αὐτῆς.

Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Προεδρεύοντος ὅπως «ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ ἀδελφικῇ προβῇ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος εἰς τὴν κανονικὴν ἐκλογὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Προέδρου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», καὶ ἀνεκοίνωσιν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἐλήφθη ἤδη καὶ τὸ τακτικὸν ἐν τούτῳ σύμψηφον πάντων τῶν ὑποκειμένων τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, διεξήχθη μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς καταρτισμὸν τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, ὁρισθέντων ψηφολεκτῶν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πριγκηπονήσων καὶ Λαοδικείας.

Γενομένης δὲ διαλογῆς τῶν ψήφων ἔλαβον οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Ἡρακλείας Βενιαμίν, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντῖνος καὶ Μύρων Πολύκαρπος ἀνὰ ψήφους ἕκαστος ὀκτώ, οἱ δὲ Σεβ. Μητροπολῖται Ἡλιουπόλεως Γεννάδιος, Ἴμβρου καὶ Τενέδου Ἰάκωβος καὶ Λαοδικείας Δωρόθεος ἀνὰ ψήφους ἕκαστος πέντε.

Καταρτισθέντος οὕτω τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας Βενιαμίν, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου καὶ Μύρων Πολυκάρπου, ἐνεκρίθησαν συναφῶς τὰ ἀκόλουθα: α΄) ἵνα ἡ νενομισμένη τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ ἐκλεγησομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου γένηται εὐθὺς μετὰ τὴν διὰ τελέσεως κανονικῶν ψήφων ἀνάδειξιν αὐτοῦ, β΄) ἵνα ἡ ποιμαντορικὴ ῥάβδος ἐπιδοθῇ, κατὰ τὴν τάξιν, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναδείξεως τῆς Α. Σεβασμιότητος, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος, γ΄) ἵνα τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, δ΄) ἵνα ὁ προσαγορευτήριος λόγος ἐκφωνηθῇ ἀπὸ τοῦ ἱ. Ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μιλήτου Αἰμιλιανοῦ, Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ε΄) ὅπως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τηλεγραφικῶς ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου τῷ Ἐξοχωτάτῳ Νομάρχῃ τῆς Πόλεως.

ΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΨΗΦΩΝ

Ἀκολούθως περὶ ὥραν 10 30΄ κατελθόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν, κατάμεστον λαοῦ, ἤρξατο ἡ εἰθισμένη ἐπὶ κανονικαῖς ψήφοις ἱεροτελεστία. Προεξῆρχε ταύτης ὁ Σεβ.

Προεδρεύων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον, τὰ δὲ σχετικὰ τροπάρια ἔψαλλον οἱ Σεβ. Μητροπολῖται, ἱστάμενοι κύκλῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Κατὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ Σεβ. Μητροπολῖται ἔγραψαν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἕκαστος τὸ ψηφοδέλτιον αὐτοῦ καὶ ἔρριψαν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ κάλπῃ. Ταύτης δὲ τεθείσης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σωλέα, τῶν δὲ Σεβ. Μητροπολιτῶν καταλαβόντων τὰς οἰκείας θέσεις, ὁ Ἄρχων Μ. Πρωτονοτάριος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Α′ Πατριαρχικοῦ Γραφείου Χρ. Παπαϊωάννου ἀνέγνω τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς μέχρι τοῦ σημείου, «τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα», μεθ' ὃ γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τῶν αὐτῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πριγκηπονήσων καὶ Λαοδικείας, ***Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡρακλείας κύριος Βενιαμίν***, διὰ ψήφων ἑπτὰ ἐπὶ δέκα τριῶν ψηφισάντων, μιᾶς ψήφου δοθείσης τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Μύρων Πολυκάρπῳ, πέντε δὲ ψηφοδελτίων εὑρεθέντων λευκῶν.

Μεθ' ὅ, ψαλλομένης τῆς φήμης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, συμπληρωθὲν ὑπεγράφη τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ

Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰσελθοῦσα εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα περιεβλήθη μανδύαν, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, προεξαρχούσης δὲ Αὐτῆς ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ νέου Πατριάρχου ἱεροτελεστία, μεθ' ἣν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προβάσης εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιμ. Ἀδαμάντιος, σταθεὶς ἀπέναντι Αὐτῆς, ἀπήγγειλε τὸ Μέγα Μήνυμα, εἰς ὃ ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνέγνω τὴν νενομισμένην Εὐχαριστίαν. Εἶτα προσελθὼν ἐνεχείρισεν Αὐτῇ τὴν Ποιμαντορικὴν Ράβδον, καταλλήλως προσφωνήσας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μάξιμος.

Εἶθ' οὕτω προπορευομένων τῶν Πατριαρχικῶν διακόνων ἐν στολῇ λειτουργικῇ μετὰ δικηροτρικήρων ἀνὰ χεῖρας, ἀνῆλθεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ ηὐλόγησε τὸν λαόν, ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημήσαντα καὶ αὖθις Αὐτήν. Ἀκολούθως ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἱ. Ἄμβωνος τὸν προσαγορευτήριον ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας λόγον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὴν ἐνθρονιστήριον Αὐτοῦ προσλαλιάν. Μεθ' ὅ, ψαλλομένου τοῦ Πατριαρχικοῦ Πολυχρονισμοῦ, προσελθόντες κατὰ σειρὰν ἠσπάσθησαν τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος οἱ Σεβ. Μητροπολῖται, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι, οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊ-

κοὶ ὀφφικιάλοι καὶ ὑπάλληλοι τῆς Αὐλῆς καὶ τὸ παριστάμενον ἐκκλησίασμα.

Ληξάσης οὕτω τῆς ἐνθρονιστηρίου τελετῆς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπεξεδύθη ἐν τῷ Νάρθηκι τὸν Μανδύαν, καὶ ἀνελθοῦσα εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν Πατριαρχῶν ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν προσελθόντων.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Αὐθημερὸν ἡ ἐκλογὴ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς μὲν πρὸς τὸν Ἐξοχώταιον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν, τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸν Ἐξοχ. Νομάρχην τῆς Πόλεως, πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Καντaουρίας καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Οὐψάλης, πρὸς τοὺς Πατριαρχικοὺς Ἀποκρισιαρίους καὶ τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διὰ ρηματικῆς δὲ διακοινώσεως πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Διπλωματικοὺς καὶ Προξενικοὺς κύκλους, πρὸς τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἀρχιρραββινείαν.

Ὡσαύτως ἐξεδόθη ἐξαγγελτικὴ τῆς ἐκλογῆς Ἐγκύκλιος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας, ἀκολούθως δὲ καὶ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὸν ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν ἅπασι τοῖς ἱ. ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ Κυριακῇ 26 Ἰανουαρίου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Αὐθημερὸν τῆς ἐκλογῆς παρουσιασθέντες ἐν σώματι ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡγουμένου τοῦ Σεβ. Πρωτοσυγκελλεύοντος Μητροπολίτου Μύρων Πολυκάρπου, ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰ σέβη αὐτῶν οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι τῆς Αὐλῆς. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Σεβ. Πρωτοσυγκελλεύων προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, διατρανώσας τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας χαρᾶς τῆς Πατριαρχικῆς Ὑπαλληλίας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Αὐτῆς καὶ τὴν πρὸς τὸ Σεπτὸν Πρόσωπον Αὐτῆς ἀφοσίωσιν αὐτῶν. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Ὑπαλλήλους λόγους πατρικῶν νουθεσιῶν καὶ στοργῆς.

Ὁμοίως παρουσιάσθησαν ἐν σώματι καὶ οἱ κατὰ τὴν ἐκλογὴν παρόντες ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ὀφφικιάλοι τῆς Αὐλῆς, προσφωνήσαντος ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τοῦ Ἄρχοντος Μ. Πρωτεκδίκου Γεωργίου Παπαδοπούλου.

Ἰδιαιτέρως ὑπέβαλον τὰ εὐλαβῆ αὐτῶν συγχαρητήρια ἡ Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπή, ὁ Σχολάρχης καὶ τὸ Καθηγητικὸν Σῶμα τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ὁ Κλῆρος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον

τῶν Πατριαρχείων, ἡ Ἐφορεία τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, αἱ Ἐφοροεπιτροπαὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ τὰ ἐξέχοντα μέλη τῆς ἐνταῦθα ὁμογενείας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ, ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ

Διὰ τηλεγραφημάτων συνεχάρησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς Στρατηγὸς Ἰσμὲτ Ἴνονου καὶ ὁ Ἐξοχώτατος Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Δζελὰλ Μπαγιάρ.

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἐλήφθησαν ἀπὸ μέρους τῶν Μακαρ. Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Βελιγραδίου καὶ Βουκουρεστίου, τῶν Τοποτηρητῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Κύπρου, τῶν Μακαρ. Προέδρων τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, τῶν ἐν Μόσχᾳ Ἐκκλησιαστικῶν Κύκλων, τῶν ὑπὸ τοὺς Μητροπολίτας Σέργιον καὶ Βιτάλιον, τοῦ Καθολικοῦ Ἰβηρίας, τοῦ Ἀρχ/που Σινᾶ, τῶν Φίλων Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Παλαιοκαθολικῆς, τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου καὶ πλείστων ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τῶν Πατριαρχικῶν Ἀποκρισιαρίων καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος ὁ Β', ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πολωνίας κ. Μπέκ, δι' ἐπὶ τούτῳ γραμμάτων δὲ διεβίβασαν τὰ συγχαρητήρια τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐνταῦθα Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Τριανταφυλλίδης καὶ τῆς ἐντίμου Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ Πρεσβευτὴς τῆς Οὐγγαρίας κ. Ζολτὰν Δὲ Μαριάσυ. Δι' ἐπισκέψεων ἢ διὰ γραμμάτων ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐπισήμων συνεχάρησαν οἱ Πρεσβευταὶ καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς, Γερμανίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας, Γιουγοσλαυΐας, Ρουμανίας, Ἰαπωνίας, Τσεχοσλοβακίας, Ἑλβετίας, Βελγίου, Νορβηγίας, Αἰθιοπίας, Ὁλλανδίας, Οὐγγαρίας, Ἰσπανίας, Βουλγαρίας, Ἀλβανίας καὶ Βραζιλίας.

Ὁμοίως συνεχάρησαν τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Μελχιτῶν, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικανικῆς Παροικίας, ἡ Ἀρχιρραββινεία, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ: ὁ Ἐξοχώτατος κ. Π. Τσαλδάρης, οἱ ἐν Βερολίνῳ, Βελιγραδίῳ καὶ Βουκουρεστίῳ Πρεσβευταὶ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονικέων, αἱ ἐν Εὐρώπῃ, Ρουμανίᾳ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ Κοινότητες καὶ κληρικοί, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Νέας Ὑόρκης, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσός», ἡ Ἑταιρία «ὁ Ἑλληνισμός»,

ἡ Ἁγιοταφιτικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν, τὸ Προεδρεῖον τῆς Παγκοσμίου Ἡμερολογιακῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἰδιῶται καὶ ὀργανώσεις.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τῇ 23 Ἰανουαρίου συνεκροτήθη ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος συνοδικὴ συνεδρία. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ προέβη εἰς τὰς προγραμματικὰς Αὐτῆς δηλώσεις. Ἀπὸ μέρους τῶν Σεβ. Συνοδικῶν προσεῖπε τὰ δέοντα ὁ α΄ τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μάξιμος. Ἐπίσης ἐνεκρίθη ἡ πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Εἰρηνικὴ Ἐπιστολή, ἡ πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος καὶ ἡ πρὸς τὰς Ἱ. Σταυροπηγιακὰς Μονὰς Πατριαρχικὴ Ἐπιστολή.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΕΝΤΡ. ΕΚΚΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἀναδιορίσασα τὰ μέλη τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Σεβ. Μητροπολίτου Προύσης Πολυκάρπου, ὡς Προέδρου, καὶ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χαριουπόλεως Γενναδίου, Ἀβύδου Γερμανοῦ καὶ Ναζιανζοῦ Φιλοθέου, τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Γρηγορίου, τῶν Ἀρχιμ. Γερασίμου Καλοκαιρινοῦ, Σεραφεὶμ Κρασσᾶ καὶ Ἀμβροσίου Χατζοπούλου, καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιμ. Καλλινίκου, ὡς γραμματεύοντος μέλους, προήδρευσε τῆς πρώτης συνεδρίας αὐτῆς, τῇ 27 Ἰανουαρίου. Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ καταλλήλως προσεφώνησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης Πολύκαρπος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὴν πρώτην Αὐτῆς χοροστασίαν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ τῶν Σεβ. Ἁγίων Συνοδικῶν ἐτέλεσε τῇ Κυριακῇ, 26 Ἰανουαρίου, χοροστατήσασα καὶ ἀφ᾽ ἑσπέρας. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιμ. Ἀδαμάντιος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος Μαξίμου, ἀναγνωσθείσης ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἄμβωνος τῆς Πατριαρχικῆς Ἀποδείξεως ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου Καλλινίκου.

* * *

Κατωτέρω δημοσιεύονται τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν ἐκλογὴν ἐπίσημα ἔγγραφα, λόγοι, προσφωνήσεις καὶ τηλεγραφήματα.

Α΄

Τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς.

Τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν ἀνωμολόγηται θεῖον ἅμα καὶ μέγιστον τὸ ἀξίωμα· θεῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμοῦ, εἰς ὃν προκεχειρισμένος ἐστὶν ὁ ἐν αὐτῷ προκαθήμενος, μέγιστον δὲ διὰ τὸ ἔχειν τὸν ἁγιώτατον τοῦτον Θρόνον παρὰ σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς, παντοίαις τε λαμπρύνεσθαι ἀνέκαθεν ἐξαιρέτοις τιμαῖς καὶ προνομίαις, ἐπὶ τῷ προΐστασθαι τῶν λοιπῶν καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μεγαλύνεσθαι πράγμασιν. Εἰκότως δὲ ταῦτα οὕτως οἱ ἱεροὶ ἡμῶν πατέρες προεβουλεύσαντο, ὥστε περισώζεσθαι μέν, ὡς ἀπὸ ἰσχυροῦ κέντρου καὶ περιόπτου ἀρχῆς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν μετὰ τῶν πατροπαραδότων αὐτῆς θεσμίων, συγκρατεῖσθαι δὲ τοὺς πιστοὺς ἐν ἑνότητι πνεύματος, εἰς καταρτισμὸν τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Εἰ δ᾿ ἡ παλαίφατος αὕτη ἀρχή, ὥς τις παλαίφυτος δρῦς βαθείας τὰς ῥίζας ἔβαλε καὶ ἀναγκαία πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου φυλακὴν κρίνεται — ἄνευ γὰρ νόμων καὶ ἀρχῆς καθεστηκυίας ἐπὶ τὴν τούτων τήρησιν οὐδὲν εὐοδοῦται τῶν ἐν ἀνθρώποις συστημάτων — ἐπεῖγον ἐνδείκνυται πᾶσαν καταβάλλειν σπουδήν, ὁσάκις ἂν δεήσῃ, περὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἀφ᾿ ἧς ὡς ἀπὸ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ κορμοῦ οἱ τῶν κατὰ μέρος παροικιῶν κλάδοι ὁμοίως εὐθαλεῖς εἰς γόνιμον πνευματικὴν τῶν εὐσεβῶν καρποφορίαν ἀναβλαστάνουσι.

Τοῦ γοῦν Ἁγιωτάτου τούτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν στερήσει τοῦ οἰκείου προστάτου γενομένου, ἅτε δὴ τοῦ τέως ἰθύνοντος Παναγιωτάτου Πατριάρχου Φωτίου τελευτήσαντος τὸν ἐπὶ γῆς βίον καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μεταστάντος μονάς, ἡμεῖς οἱ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερεῖς, οἱ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου διεξάγοντες, προέβημεν συντελέσαι ὅσα πρὸς ἔγκαιρον καὶ νόμιμον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν καθωρισμένα εἰσὶν ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων.

Οὕτω δή, ληφθείσης πληρεξουσιότητος καὶ παρὰ τῆς ἔξω Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ὥστε τὴν ἐκλογὴν διεξαχθῆναι κατὰ τὰ νῦν τακτικῶς ἰσχύοντα ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου, συνήλθομεν τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν τῇ τοῦ Μικροῦ Συνοδικοῦ Αἰθούσῃ, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, καὶ ἐπιλαβόμενοι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, πρῶτον μὲν προέβημεν εἰς τὴν πρότασιν τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐκ τῶν προταθέντων προσώπων κατηρτίσαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ τακτι-

κὸν τῶν τριῶν ὑποψηφίων δελτίον ἐκ τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν: Ἡρακλείας Βενιαμίν, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου καὶ Μύρων Πολυκάρπου, κατελθόντες δ' εἶτα κατὰ τὴν τάξιν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εὐχὰς μὲν πρῶτον πρὸς τὸν Κύριον ἀνεπέμψαμεν ἐν κατανύξει ψυχῆς, τὴν ἄνωθεν ἐπικαλούμενοι ἀντίληψιν, εἶτα δὲ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνεδείξαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ πλειοψηφίαν τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἡρακλείας Βενιαμίν, ὃν καὶ Παναγιώτατον ἡμῶν Δεσπότην καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν ἐν ὥραις αἰσίαις καὶ ἐλπίσι χρησταῖς ἡμῶν τε καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, δεόμενοι ἐκ βαθέων καρδίας ὅπως ἡ ταῦτα πανσόφως οἰκονομήσασα φιλάγαθος τοῦ Ὑψίστου Πρόνοια χαρίσηται ἡμῖν τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀστεμφῶς ἐρηρεισμένον ἐπὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέχρι τερμάτων μηκίστης ζωῆς, πρὸς εὔκλειαν μὲν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, δικαίαν δὲ χαρὰν συμπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν τοῦ χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἀρχιερατικὸν ἡμῶν τόδε ὑπόμνημα κατέστρωται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ἔνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ τριακοστῷ ἕκτῳ (͵αϡλϛ΄), κατὰ μῆνα Ἰανουάριον (ιη΄), Ἐπινεμήσεως Δ΄.

† Ὁ Ἡρακλείας **Βενιαμίν**
† Ὁ Δέρκων **Ἰωακείμ**
† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **Γερμανός**
† Ὁ Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων **Γεννάδιος**
† Ὁ Θεοδωρουπόλεως **Λεόντιος**
† Ὁ Χριστουπόλεως **Μελέτιος**
† Ὁ Λαοδικείας **Δωρόθεος**
† Ὁ Χαλκηδόνος **Μάξιμος**
† Ὁ Πριγκηπονήσων **Θωμᾶς**
† Ὁ Ροδοπόλεως **Κύριλλος**
† Ὁ Ἴμβρου καὶ Τενέδου **Ἰάκωβος**
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως **Κωνσταντῖνος**
† Ὁ Μύρων **Πολύκαρπος**

Β΄

Τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ ἱερὰ τῶν Ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων χορεία, ἐκλεξαμένη τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐπινεύσει θείᾳ, Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, προσκαλεῖ Αὐτὴν διὰ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς οἰκέτου ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον.

Ἀνάβηθι τοίνυν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὰς βαθμίδας αὐτοῦ καὶ κόσμησον αὐτόν, ὡς ἐκλέϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν αὐτὸν οἱ προκάτοχοί Σου Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος, Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, Φώτιος ὁ πάνυ, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Φιλόθεος ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας καὶ ὁ λοιπὸς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει εὐπρεπῶς πατριαρχευσάντων γεραρὸς θίασος, καὶ ὁδήγησον τὸν ἐμπεπιστευμένον Σοι ἄνωθεν Κλῆρον καὶ Λαὸν εἰς τὰς τρίβους τῆς κατ' ἄμφω σωτηρίας καὶ εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος. Γένοιτο, γένοιτο.

Γ΄

Πατριαρχικὴ ἀντιφώνησις εἰς τὸ Μέγα Μήνυμα.

Θεῖον ὄντως τὸ τῆς πνευματικῆς ταύτης διακονίας γεραρὸν χρῆμα, ἀγγελικῆς ἰσχύος καὶ φύσεως δεόμενον, κατὰ τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Μέγαν Χρυσόστομον, ἅτε δὴ πολλὴν συνεπάγον τὴν μέριμναν καὶ ἀνύστακτον τὴν προσοχήν. Καίτοι δὲ διὰ τοῦτο ἀποδειλιῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ μέγεθος κατὰ λόγον ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, ὅμως συγκατατιθέμεθα οἷς ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Ἀδελφότης κανονικῶς ἐνέκρινε περὶ ἡμῶν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐκλογήν, εἰς τὴν ἄφατον τοῦ Ὑψίστου φιλανθρωπίαν ἐνατενίζοντες, ἀφ' ἧς πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθύνεται καὶ πᾶν δυσχερὲς εἰς ὁδοὺς λείας μεταποιεῖται καὶ μεταβάλλεται.

Δ΄

Προσφώνησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μαξίμου κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς Ποιμαντορικῆς Ῥάβδου.

Ἡ ποιμαντορικὴ αὕτη ῥάβδος, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμβολίζει τὴν ῥάβδον δυνάμεως, ἥντινα ἐξαποστέλλει Σοι ὁ Κύριος πρὸς ποιμαντορίαν τοῦ νέου Ἰσραήλ. Κράτησον αὐτὴν καὶ ἐρειδόμενος ἐπὶ ταύτης, ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ ἐν ἀληθείᾳ καὶ πραότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐν μέσῳ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, δι' ὑπομονῆς τρέχων τὸν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ε'

Πατριαρχικὴ ἀντιφώνησις εἰς τὰ ὡς ἄνω.

Εὐχαριστῶ καὶ εὔχομαι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀξιώσῃ με πληρῶσαι τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας.

ΣΤ'

Ὁ προσαγορευτήριος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μιλήτου.

«Ὡς ἐπισκέπτεται ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη, ἐν μέσῳ προβάτων αὐτοῦ διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτά. Τὸ ἀπολωλὸς ἐκζητήσω καὶ τὸ πεπλανημένον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω καὶ τὸ πίον καὶ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος».

Ἑορτὴν εὔσημον καὶ χαρμόσυνον συστησαμένη ἡ Ἐκκλησία, φαιδρά, χαρωπός, πλήρης παραμυθίας καὶ χρηστοτάτων ἐλπίδων, δοξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν θερμὴν ἀναπέμπει πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι ἐξεζήτησε τὴν ποίμνην αὐτοῦ ἐν τῇ θλίψει τῆς ὀρφανίας αὐτῆς, καὶ ἐν τῷ γνόφῳ καὶ τῇ νεφέλῃ τοῦ παρόντος καιροῦ ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν ἠγαπημένον νέον Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ποιμένα κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅστις ποιμανεῖ ἡμᾶς μετ' ἐπιστήμης.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι! Μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ἡ προστασία, μετὰ τὸ πένθος ἡ παραμυθία, μετὰ τὸν ἐξόδιον θρῆνον αἱ ἐπευφημίαι τῆς χαρᾶς, μετὰ τὴν διασπορὰν ἡ ἐπισυναγωγὴ καὶ ἡ συνένωσις, μετὰ τὴν ἀγωνίαν τῆς προσδοκίας ἡ χαρὰ τῆς πραγματώσεως. Ἀπέλαβεν ἤδη ἡ ποίμνη τὸν ποιμένα, τὸν ἐν νομῇ ἀγαθῇ ἐκθρέψοντα αὐτήν, ὁ κλῆρος τὸν συνετὸν ἡγούμενον, ἡ ἱεραρχία τὸν σεμνὸν πρωτοστάτην, τῶν Πατριαρχῶν τὸ σύστημα τὸν ἱκανὸν ταξίαρχον, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις καὶ εὐρυθμία τὸν ἔμπειρον ρυθμιστήν, ἡ Παράδοσις τὸν εὐλαβῆ φύλακα, τὸν ἄξιον ἐκπρόσωπον καὶ πρόμαχον.

Ἐν τῇ βεβαίᾳ ταύτῃ ἐλπίδι, τὴν ὁποίαν ὑποτρέφει μὲν καὶ δικαιοῖ ἡ πολλαχῶς μεμαρτυρημένη ἀγάπη Σου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ βαθεῖα πεῖρα καὶ ἡ μόρφωσις καὶ ἡ σεμνὴ καὶ ἔνζηλος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀναστροφὴ καὶ διακονία Σου, ἐπικυροῖ δὲ καὶ ἐπιστηρίζει ἡ πρὸ μικροῦ ἐπισήμως ἐκδηλωθεῖσα γνώμη τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ βεβαίᾳ, λέγω, ταύτῃ ἐλπίδι, κλῆρος καὶ λαός, Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, χαιρετίζουσι τὴν εὐκταίαν καὶ ποθεινὴν ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησίν Σου ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν Πατριαρχικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Καλεῖσαι λοιπόν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐν ὥραις αἰσίαις, τῇ θεοκινήτῳ τῆς Ἐκκλησίας ψήφῳ, τῇ εὐμενεῖ ἐγκρίσει τῆς Ἐνδοξοτάτης ἡμῶν Δημοκρατίας καὶ τῇ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ πληρώματος εἰς διακυβέρνησιν τῆς προκαθημένης τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὴν ὁποίαν ἐκόσμησαν καὶ ἐλάμπρυναν Πατριάρχαι καλλιστέφανοι, ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ περιλάλητοι, οἱ Γρηγόριοι, λέγω, ἐκεῖνοι καὶ Χρυσόστομοι καὶ Φώτιοι καὶ Γεννάδιοι καὶ Σαμουὴλ καὶ Κύριλλοι καὶ Ἱερεμίαι. Ἀναδέχεσαι τὴν προστασίαν τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, τῆς πρωτοκλήτου ἐν ταῖς ἀδελφαῖς εἰς τιμὴν καὶ εἰς ἀποστολήν, ἥτις δι' ἱεραρχῶν θεοφρόνων καὶ λειτουργῶν ἀφωσιωμένων οὐ μόνον ἐγένετο μήτηρ καὶ τροφὸς ἐν Χριστῷ εἰς ἔθνη παντοῖα, καὶ πρωτοπόρος τοῦ πολιτισμοῦ εἰς λαοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ καὶ πρωτηγωνίστησεν ἐν τῇ πάλῃ κατὰ πάσης περὶ τὰ πάτρια βεβήλου καινοτομίας καὶ ἀντιδράσεως, εἰς διαφύλαξιν τῆς τιμίας παρακαταθήκης, εἰς μετάδοσιν τοῦ θησαυροῦ τῆς πατρῴας ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, σώου καὶ ἀλυμάντου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἀνυψοῦσαι, θείᾳ βουλῇ, εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὸ περίοπτον καὶ τηλεφανὲς ἀνὰ σύμπασαν τὴν ὑπ' οὐρανὸν Ὀρθοδοξίαν, ὅπερ Συνόδων Οἰκουμενικῶν ψηφίσματα καὶ τῶν αἰώνων τὸ κῦρος καὶ ἱστορία μακρά, ἱστορία πλήρης μαρτυρικῶν καὶ καλλινίκων ἀγώνων καὶ ἀνεκτιμήτων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν Πολιτισμόν, προώρισαν, κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, εἰς τὴν ἀνωτάτην τῆς Ὀρθοδοξίας σκοπιάν.

Ἤδη κατοπτεύεις τὰ πλήθη τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ἐγγύθεν καὶ πόρρωθεν καὶ ἐξ ἑώας καὶ ἐκ δυσμῶν καὶ ἐκ βορρᾶ καὶ ἐκ νότου πρὸς τοῦτο στρέφοντα μετ' ἐλπίδος καὶ ὄμματα καὶ νοῦν καὶ καρδίαν. Καὶ συναισθάνεσαι βαθύτατα διὰ τοῦτο τὴν εὐθύνην καὶ τὴν μέριμναν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς τὸ ὕψος τοῦτο ἱσταμένου ἀναλόγους καὶ ἰσοβαρεῖς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς κλήσεως καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς καθέδρας. Διότι ἐάν, κατὰ τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, ὁ λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι φῶς τοῦ κόσμου, τιθέμενον ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ φαῖνον πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, κατὰ δὲ τοὺς Πατέρας, οἱ τὴν ποιμαντορικὴν ἀναδεχόμενοι διακονίαν ὀφείλουσι νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς ταύτην ὡς εἰς νόμιμον καὶ κατὰ Θεὸν ἄθλησιν, οὐχὶ δὲ ὡς εἰς ἀκίνδυνον ἄνεσιν καὶ τρυφήν, τύπον παρέχοντες ἑαυτοὺς καὶ ὑπογραμμὸν τοῖς πιστοῖς, ὁπόσον ἱερὰ καὶ ἐργώδης ἡ διακονία καὶ πολυμέριμνος ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐκπροσωποῦντος καὶ ἀσκοῦντος τὸ ὕψιστον καὶ ἱερώτατον τοῦτο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα!

Ὁ λαός, Παναγιώτατε Δέσποτα, λαὸς ζηλωτὴς περὶ τὰ πάτρια καὶ φιλόθεος, παρὰ τῆς προνοίας Σου προσδοκᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εὐσεβείας διὰ δαψιλεστέρας καὶ προσφορωτέρας τοῦ θείου λόγου διδαχῆς, ὁ εὐαγὴς κλῆρος παρὰ τῆς συνέσεώς Σου ἀπεκδέχεται τὴν διευθέτησιν τῶν κατ' αὐτόν, ἡ ἱεραρ-

χία παρὰ τῆς ἐμπειρίας καὶ περινοίας Σου ἀναμένει τὴν ἐμπέδωσιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ τὴν κατὰ ταύτην ρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος τὴν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης συνέχισιν τῆς παραδόσεως καὶ τὴν ἄσκησιν τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ κόσμῳ ἀποστολῆς καὶ πρὸ παντὸς τὴν προάσπισιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαίων, τῶν πατρῴων ἡμῶν κλήρων.

Ἀλλ' ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι Σε Χριστῷ. Ὁ Κύριος ἔσται μετὰ Σοῦ ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ Σου, ἣν Σοὶ εὐχόμεθα μηκίστην καὶ ὑγιηράν. Εὔτολμος καὶ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς ἄνωθεν κλήσεως, χώρει εἰς τὸν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα, ὁδηγῶν εἰς νομὴν ἀγαθὴν τὸ ἐμπιστευθέν Σοι ποίμνιον. Ἔχεις συντρέχουσάν Σοι τὴν ἔμφυτον σύνεσιν καὶ ἀγαθότητα, ἣν προσφόρως ἐκαλλιέργησε καὶ ἀνέπτυξε καὶ ἐμόρφωσεν ἡ κοινὴ ἡμῶν πνευματικὴ μήτηρ καὶ τροφός, ἡ Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολή. Αὕτη μετ' ἐγκαυχήσεως χαιρετίζουσα ἐν τῷ προσώπῳ Σου ἕνα τῶν ἀρίστων ἐκγόνων αὐτῆς, ὄγδοον ἤδη τοῦτον ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ὁμογαλάκτων ἀοιδίμων Πατριαρχῶν, χαίρει χαρὰν ἰδιάζουσαν καὶ ἐξαιρετικήν, τὴν πολλαχῶς μαρτυρηθεῖσαν εὐγνώμονα καὶ φιλόστοργον ἀγάπην Σου ὡς πολύτιμόν τι κτῆμα διαφυλάττουσα. Ἔχεις ἔπειτα τὴν μακροχρόνιον περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πεῖραν τῆς ὁποίας τὰς ἀπαρχὰς ἔσχες παρὰ διδασκάλοις καὶ προγυμνασταῖς ἀξίοις, οἷοι οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι καὶ ἐπὶ σοφίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ καὶ διοικητικῇ συνέσει καὶ πατριαρχικῇ εὐπρεπείᾳ περικλεεῖς γενόμενοι Πατριάρχαι Κωνσταντῖνος ὁ Ε' καὶ Ἰωακεὶμ ὁ Γ'. Ἡ συνεχὴς ἀνάμνησις τούτων καὶ τοσούτων ἄλλων μεγάλων προκατόχων Σου ἔσεταί Σοι ἔμπνευσις διηνεκὴς ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος. Ἔχεις πρὸς τούτοις τὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν τῶν γεραρῶν τούτων ἱεραρχῶν, οἵτινες μετ' ἀγάπης κυκλοῦσι τὸν πανίερον θρόνον Σου πρόθυμοι εἰς συναντίληψιν. Ἔχεις, τέλος, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος.

Ἀνάλαβε, λοιπόν, Θεόλεκτε Πατριάρχα, μετὰ πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης τὴν θεόσδοτον ράβδον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντορίας Σου καὶ ποίμανον τὴν ποίμνην Σου μετ' ἐπιστήμης, ἐν νομῇ ἀγαθῇ. Ἔστω δέ Σοι ἡ ράβδος αὕτη ράβδος ἰσχύος, ἀληθείας καὶ εὐθύτητος, τὸ πεπλανημένον ἐπανάγουσα, τὸ συντετριμμένον καὶ ἐκλεῖπον ἐνισχύουσα, τὸ ἀπολωλὸς παιδεύουσα καὶ τὸ πίον καὶ ἰσχυρὸν φυλάττουσα, εἰς δόξαν τοῦ καλέσαντός Σε Χριστοῦ.

Ζ'

Ἐνθρονιστήριος προσλαλιὰ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος.

Εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἐφ' οἷς ἐγέ-

νοντο ἡμῖν, ἵνα προκαθεσθῶμεν ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἐπὶ τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ Ἀποστολικοῦ τούτου Θρόνου, ὃν ἐλάμπρυναν τόσοι Πατριάρχαι ἔνδοξοι. Ὁμολογοῦμεν τὴν σμικρότητα ἡμῶν, συνειδότες ὅτι ἀναλαμβάνομεν καθήκοντα ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, πλὴν πεποίθαμεν ἐπὶ Κύριον, ἐπικαλούμεθα δὲ καὶ τὴν ὁμόθυμον σύμπραξιν ὑμῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Πατριαρχείας καὶ τὴν εὐλαβῆ καὶ στοργικὴν συναντίληψιν τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, ὅπερ εὐλογοῦμεν ἐν τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ ὁλοψύχως καὶ ἐγκαρδίως. Εἰρήνη πᾶσι καὶ εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος τῇ Αὐτοῦ χάριτι.

Οὕτω κατωχυρωμένοι καὶ τεθωρακισμένοι τοῖς ἱεροῖς Κανόσι καὶ Παραδόσεσι τῆς Ἐκκλησίας, διαβεβαιούμεθα ὅτι θὰ τηρήσωμεν ἀμείωτον τὸ κῦρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Θεσμοῦ, φυλάττοντες πιστῶς τὰ θέσμια αὐτοῦ, καὶ θὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας, ὅση ἡμῖν δύναμις. Εἴ τι δὲ πράξωμεν καλόν, τοῦτο θὰ ἀπορρέῃ ἐκ τῆς κοινῆς συνεργείας καὶ τῆς ἐκ Θεοῦ ἐνισχύσεως τῆς ἱκανότητος ἡμῶν· «ἡμεῖς γὰρ οὐχ ἱκανοὶ λογίσασθαί τι ἐξ ἑαυτῶν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ».

Πορευσόμεθα οὕτω κατὰ τὰς βουλὰς Κυρίου καὶ ἐν νομοταγείᾳ πρὸς τὰς θεόθεν τεταγμένας ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, ὧν ὑπέρκειται ὁ ὑπέροχος Πρόεδρος τῆς ἐφ' ἡμᾶς ὑψηλῆς Δημοκρατίας Καμὰλ Ἀτατούρκ, ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ὁποίου καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Κράτους ὁλοψύχως εὐχόμεθα.

Η'

Τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ.

Φανάριον, 18/1/1936.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Καμὰλ Ἀτατοὺρκ

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ μου κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὡς Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς ἐνδόξου Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου, θεωρῶ ὡς πρώτιστον καθῆκον νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἱδρυτὴν καὶ μεγαλοφυᾶ Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ εὔχομαι ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν διὰ τὴν Δημοκρατίαν ἡρωϊκῶν Αὐτῆς ἀγώνων καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Πατρίδος.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

✠

Φανάριον, 18/1/1936.

Πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν Στρατηγὸν Ἰσμὲτ Ἴνονου

Ἄγκυραν.

Ἀναλαβὼν σήμερον τὰ τῆς Πατριαρχείας καθήκοντα ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῶν νόμων

τῆς ἐνδόξου Τουρκικῆς Δημοκρατίας εὔχομαι ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

✠

Φανάριον, 18/1/936.

Πρὸς τὸ Ὑψηλὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἄγκυραν.

Ἀναλαβὼν σήμερον τὰ καθήκοντα τῆς Πατριαρχείας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Νόμων τῆς ἐνδόξου Τουρκικῆς Δημοκρατίας, εὔχομαι ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ κλέους αὐτῆς.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

✠

Φανάριον, 18/1/936.

Πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Νομαρχίαν Σταμπούλ.

Ἐπὶ τῇ ἀναθέσει εἰς ἐμὲ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀξιώματος κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, βέβαιος ὢν ὅτι θὰ τύχω τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῆς Δημοκρατικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀνελλιπεῖ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων μου, εὔχομαι ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ κλέους καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

✠

Φανάριον, 18/1/936.

Πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Νομαρχίαν Σταμπούλ.

*Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συμφώνως τῇ ἐγγράφῳ ἀνακοινώσει τῇ γενομένῃ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Νομαρχίαν, προέβη σήμερον εἰς τὴν **ἐκλογὴν** Πατριάρχου καὶ ἐξελέξατο ὡς Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν Μητροπολίτην Ἡρακλείας Βενιαμίν.*

Ἱερὰ Σύνοδος.

✠

Φανάριον, 18/1/936.

Πατριάρχην Ἀλέξανδρον

Δαμασκόν.

Ἀφάτῳ Θεοῦ βουλῇ ἐκλεγέντες κανονικῶς σήμερον Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀπευθύνομεν ἐξ αὐτοῦ ἀσπασμὸν ἀγάπης Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Μακαριότητι. Κύριος εὐχαῖς καὶ Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐνισχύσαι ἡμᾶς [1].

Πατριάρχης **Βενιαμίν.**

---

[1] Ταυτόσημον ἐστάλη τοῖς Μακαρ. Προκαθημένοις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Ρουμανίας, Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας καὶ τοῖς Σεβ. Τοποτηρηταῖς Ἀλεξανδρείας καὶ Κύπρου, ἀνάλογον δὲ τοῖς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκκλησιαστικοῖς κύκλοις καὶ τῷ Καθολικῷ Ἰβηρίας.

✠

Φανάριον, 18/1/1936.

'Αρχιεπίσκοπον Καντουαρίας Κόσμο

Λονδῖνον.

'Επινεύσει θείᾳ κανονικῶς ἀναλαβόντες σήμερον εὐθύνας 'Αγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀσμένως ἀπευθύνομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν 'Υμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι [1].

Πατριάρχης ***Βενιαμίν.***

✠

Φανάριον, 18/1/1936.

'Ιερὰν Κοινότητα

"Αγιον "Ορος.

Πατριάρχης ἐξελέγη σήμερον 'Ηρακλείας Βενιαμίν [2].

'Αρχιγραμματεὺς ***'Αδαμάντιος.***

✠

"Αγκυρα, 22/1/1936.

Πρὸς τὸν Ρωμαῖον Πατριάρχην Σταμποὺλ ***Βενιαμὶν***

Σταμπούλ.

Εὐχαριστῶ διὰ τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα καὶ εὔχομαι δι' ὅλους μας ὠφελίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Πατρίδα.

Πρωθυπουργὸς ***'Ι. "Ινονου.***

✠

"Αγκυρα, 23/1/1936.

Πρὸς τὸν Ρωμαῖον Πατριάρχην Σταμποὺλ κύριον ***Βενιαμίν.***

Εὐχαριστῶ καὶ εὔχομαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Δημοκρατιας καλὰς ὑμῶν ὑπηρεσίας διὰ τὴν πατρίδα.

'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν ***Δζελὰλ Μπαγιάρ.***

✠

'Αλεξάνδρεια, 20/1/1936.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Σταμπούλ.

Συγχαίροντες 'Υμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ ἀναρρήσει Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, εὐχόμεθα παρὰ Θεοῦ ὑγείαν, ἐνίσχυσιν πρὸς ἀπρόσκοπτον διακυβέρνησιν 'Αγιωτάτης 'Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Τοποτηρητὴς Τριπόλεως ***Θεοφάνης.***

---

1) "Ομοιον ἐστάλη τῇ 'Αρχιεπισκοπῇ Οὐψάλης καὶ τῷ 'Επισκόπῳ τῶν ἐν 'Ελβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν 'Αδόλφῳ Κιοῦρι.

2) "Ομοιον ἐστάλη τοῖς Πατριαρχικοῖς 'Αποκρισιαρίοις Μητροπ. Τραπεζοῦντος ('Αθῆναι) καὶ Θυατείρων (Λονδῖνον) καὶ τῷ Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντίνῳ Μωραϊτάκῃ (Βουκουρέστιον).

✠

Δαμασκός, 24/1/936.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον.

Χαρμοσύνως τείνομεν Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Παναγιότητι χεῖρα κοινωνίας, συγχαίροντες ἀναλήψει ἱερῶν καθηκόντων Θρόνου Χρυσοστόμου. Δεξιὰ Κυρίου ἐνισχύσαι βήματα Αὐτῆς.

Πατριάρχης ***Ἀλέξανδρος.***

✠

Ἱερουσαλήμ, 20/1/936.

Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον — Σταμπούλ.

Συγχαίροντες Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, ἀνταποδίδομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, εὐχόμενοι ἐνίσχυσιν ἐν ὑψηλῇ διακονίᾳ ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης ***Τιμόθεος.***

✠

Κάρλοβιτς, 24/1/936.

Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Σταμποὺλ — Φανάριον.

Συγχαίροντες ἐγκαρδίως τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Αὐτῆς εἰς τὸν Θρόνον τοῦ ἁγίου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν ὅπως βοηθήσῃ Ὑμᾶς εἰς πραγμάτωσιν τῶν ὑψηλῶν Ὑμῶν καθηκόντων καὶ εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου Ὑμῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πατροπαραδότων σχέσεων μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης ***Βαρνάβας.***

✠

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1936.

Παναγιώτατε,

Λαβόντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Ἰανουαρίου 1936 καὶ ἀριθ. 23 τηλεγράφημα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, δι' οὗ καθιστᾶτε ἡμῖν γνωστὴν τὴν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸν χηρεύοντα Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, σπεύδομεν ὅπως δηλώσωμεν Ὑμῖν ὅτι, ὅσον ἐλυπήθημεν τὰ μέγιστα διὰ τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συναδέλφου Φωτίου τοῦ Β', τοσοῦτον ἐγκαρδίως ἐχάρημεν ἐπὶ τῷ γεγονότι ὅτι ἄνευ μεγάλης ἐπιβραδύνσεως ὁ χηρεύων Θρόνος τοῦ ἡμετέρου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπέκτησεν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος τὸν νέον αὐτοῦ ἀρχηγόν. Ἡμεῖς καὶ ὁλόκληρος ἡ Ὀρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἐκκλησία, εὐχόμεθα Ὑμῖν ὑγείαν, μίαν ὑπεράγαν ὑπομονὴν καὶ ἀπὸ Θεοῦ ἐνίσχυσιν, ὅπως ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ, ἐν ἀδελφικῇ καὶ χριστιανικῇ ἀγάπῃ, ἐνισχυόμενοι καὶ ὑφ' ὅλων τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος, δυνηθῆτε νὰ νικήσητε πάσας τὰς ἀντιξόους δυσκολίας, λύοντες πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὸ καλὸν τῆς Ὀρ-

θοδοξίας πάντα τὰ ζητήματα, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἀναθέτων ἐμαυτὸν εἰς τὰς θερμὰς προσευχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός.

Πατριάρχης ***Μύρων.***

✠

Πάφος, 18/1/936.

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἐπὶ ἀναρρήσει Ὑμετέρας πεπνυμένης Παναγιότητος Οἰκουμενικὸν Θρόνον διαβιβάζομεν συγχαρητήρια ἀδελφῆς Ἐκκλησίας Κύπρου. Κύριος ἐνισχύσαι Αὐτὴν κραταιῶσαι Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἐπ' ἀγαθῷ Ὀρθοδοξίας.

Πάφου ***Λεόντιος***
Τοποτηρητὴς Ἀρχιεπισκοπῆς.

✠

Ἀθῆναι, 19/1/936.

Παναγιώτατον Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Σταμπούλ.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος ἀπευθύνει Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, δεομένη Κυρίου ἐνισχῦσαι Αὐτὴν ἐν διακυβερνήσει Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπ' ἀγαθῷ καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀρχιεπίσκοπος ***Χρυσόστομος.***

✠

Βαρσοβία, 19/1/936.

Παναγιώτατον Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Συγχαίροντες ἀνόδῳ Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς, ἐπικαλούμενοι θείαν ἐνίσχυσιν ἀγαθῷ Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Βαρσοβίας ***Διονύσιος.***

✠

Μόσχα, 19/1/936.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Σταμπούλ—Φανάριον.

Ἐγκαρδίως χαιρετίζομεν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Μητροπολίτης ***Σέργιος.***

✠

Μόσχα, 10/2/936.

Πατριάρχῃ ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Φιλήματι ἀγάπης προσαγορεύω Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ ἀνόδῳ εἰς Πατριαρχικὸν

Θρόνον. Δέομαι τοῦ Θεοῦ ὅπως χαρίζηται Ὑμῖν ὑγείαν ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Πρωθιεράρχης Μητροπολίτης ***Βιτάλιος.***

✠

Τιφλίς, 20/1/936.

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἡ εὐτυχὴς ἡμέρα τῶν Θεοφανείων ἔφερεν ἡμῖν τὴν εὐτυχῆ εἴδησιν, ὅτι ὁ Κυριάρχης Ποιμὴν ὑπέδειξε τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὡς πρῶτον μεταξὺ τῶν Ἱεραρχῶν. Χαίρομεν, συγχαίρομεν καὶ ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς. Ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τῆς Σιὼν ψάλλει «εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα».

Καθολικὸς-Πατριάρχης πάσης Γεωργίας
Καλλίστρατος

✠

Παναγιώτατε,

Πληροφορηθέντες καὶ ἡμεῖς τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν ὑπέρτιμον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀνεπέμψαμεν τῷ Ἀρχιποίμενι Χριστῷ ὅτι ἐνεπιστεύθη τὴν ἐκλεκτὴν Αὐτοῦ ποίμνην τῷ ἀγρύπνῳ ὀφθαλμῷ καὶ τῇ μακρᾷ πείρᾳ καὶ τῇ πολλῇ συνέσει τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος. Ταύτην τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν χαρὰν ἥκομεν διαδηλῶσαι διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν καὶ ὑποβαλεῖν ἅμα τῇ σεπτῇ Αὐτῆς Κορυφῇ τὰ εὐλαβῆ ἡμῶν συγχαρητήρια μετὰ τῶν ἐνθέρμων εὐχῶν, ὅπως ὁ προβιβάσας Αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχίθρονον τῆς Ὀρθοδοξίας σκοπιὰν καὶ δοὺς εἰς τὰς σεπτὰς Αὐτῆς χεῖρας τὸ πηδάλιον τῆς νοητῆς ὁλκάδος, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, οὐράνιος Κυβερνήτης, στηρίζῃ καὶ ἐνδυναμοῖ τὸν ἐκλεκτὸν Αὐτοῦ ναύκληρον, ἵνα καθοδηγῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν κατὰ σκοπὸν λιμένα τῆς ἄνω κλήσεως.

Ἀσπαζόμενοι δ' ἐπὶ τούτοις τὴν τιμίαν Αὐτῆς δεξιάν, διατελοῦμεν.

Ἐν Καΐρῳ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1936

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Σιναίου ***Πορφύριος.***

✠

Λονδῖνον, 20/1/926.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ἐκλογῇ Ὑμετέρας Παναγιότητος. Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἐνθέρμων προσευχῶν μου ὑπὲρ τῆς ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίας καὶ χειραγωγίας.

Ἀρχιεπίσκοπος Κανταουρίας.

✠

Βέρνη 18/1/936.

Παναγιώτατε,

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἔλαβον τὴν ἀγγελίαν Ὑμῶν καὶ σπεύδω νὰ προσφέρω εἰς τὴν

Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῇ τετιμημένῃ ἀναρρήσει τὰς ἐμᾶς καὶ τὰς τῆς Ἐκκλησίας μου συγχαρητηρίους εὐχάς.

Εἴθε, τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου, ἡ σπουδαία διακονία Σας νὰ ᾖ πεπληρωμένη εὐλογιῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ***Ἐκκλησίας.***

Αἱ ἡμέτεραι μύχιαι εὐχαὶ καὶ προσευχαὶ συνοδεύουσι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Ἀφωσιωμένος ἐν Χῷ ἀδελφὸς
Δωρ ***Ἀδόλφος Κιοῦρι***
Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Θ'

Ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Πρωτοσυγκελλεύοντος.

Ἀριθ. { Πρωτ. 116 / Διεκπ. 111 }

Σήμερον Σάββατον, περὶ ὥραν 11ην, διὰ κανονικῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, κανονικὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Αὐθέντης ἡμῶν καὶ Δεσπότης, ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Ἅγιος Ἡρακλείας Κύριος Κύριος ***Βενιαμίν.***

Τὴν αἰσίαν ταύτην ἐκλογὴν ἀσμένως ἐξαγγέλλοντες πᾶσιν ὑμῖν, ἐντελλόμεθα, ὅπως, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μνημονεύητε τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου ***Βενιαμίν.***

Εἴητε δ' ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1936.

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας
† ὁ Μύρων ***Πολύκαρπος.***

Ι'

Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις.

† ***Βενιαμίν,*** ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀριθ. { Πρωτ. 134 / Διεκπ. 130 }

† Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ ἐντιμότατοι ἐπί-

τροποι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐνοριῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἡμετέρας Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ συγκινήσεως ἀπευθύνομεν ὑμῖν ἐν ἀγάπῃ, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, τὸν πρῶτον ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἀποδείξεως Ποιμαντορικὸν καὶ Πατρικὸν εὐχετικὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμόν, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς διακυβερνήσεως τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἥτις, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ ἀφάτῳ τοῦ τὰ πάντα ὡς οἶδε καὶ βούλεται ὁρίζοντος καὶ διέποντος Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀνετέθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς τὰ ἄνω ἐκ τῶν τῇδε μεταστάντος ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου Παναγιωτάτου Πατριάρχου Φωτίου.

Καὶ πρῶτον μέν, εὐλογοῦντες πάντας ὑμᾶς ὁλοψύχως, εὐχόμεθα ὅπως ὁ παντὸς ἀγαθοῦ Δοτὴρ Πανάγαθος Θεὸς δωρῆται ὑμῖν καὶ τοῖς οἴκοις ὑμῶν πλουσίαν πάντοτε τὴν εὐλογίαν καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ, ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ πᾶσαν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἐπιχειρήσεσιν ὑμῶν προκοπὴν καὶ εὐόδωσιν χαριζόμενος καὶ ἐπιδαψιλεύων ὑμῖν.

Εἶτα δέ, σὺν τῇ εὐχῇ ἡμῶν ταύτῃ τῇ ἐγκαρδίῳ, καὶ λόγους τινὰς πατρικῆς προτροπῆς καὶ ὑποδείξεως εὐκαίρως ὑμῖν ἀπευθύνοντες, προτρεπόμεθα ὅπως πάντες στήκητε ἀπαρασαλεύτως, ὡς πάντοτε, ἐν τῇ ἁγίᾳ πίστει καὶ τοῖς ἱεροῖς δόγμασι καὶ ταῖς σεπταῖς παραδόσεσι τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, τηρῆτε δὲ ἀκμαίαν πάντοτε τὴν πρὸς ἀλλήλους ἑνότητα τοῦ Πνεύματος καὶ τὸν σύνδεσμον τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἵνα καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ᾖ πάντοτε μεθ' ὑμῶν.

Ἐπίσης προτρεπόμεθα πατρικῶς ὅπως οἱ πάντες ἰδιαιτέραν καταβάλλητε πάντοτε φροντίδα καὶ μέριμναν περὶ τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν

τέκνων ὑμῶν, προθύμως δὲ καὶ ἐν συμπνοίᾳ ἀπὸ κοινοῦ φροντίζητε περὶ τῆς καλῆς καὶ εὐτάκτου καὶ λυσιτελοῦς τῶν ἐνοριακῶν καὶ κοινοτικῶν ὑμῶν πραγμάτων διεξαγωγῆς καὶ καταστάσεως, φιλοτίμως οἱ πάντες καὶ στοργικῶς εἰς τοῦτο συναντιλαμβανόμενοι καὶ συντρέχοντες.

Σπουδάζετε ὡσαύτως, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καὶ ἐν τῇ ἔξω ὑμῶν ἀναστροφῇ ἀξίως τῆς κλήσεως ὑμῶν περιπατεῖν καὶ ἔργα καὶ διαγωγὴν ἐν πᾶσιν ἐπάξια τῆς πατροπαραδότου ἀρετῆς ἐπιμαρτυρεῖν, «ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος», ταῦτα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον (Φιλιπ. 4, 8), πάντοτε λογιζόμενοι καὶ ταῦτα φιλοτιμούμενοι ἀσκεῖν.

Μνήμονες δὲ ὀφειλετικῶς καὶ τῶν καθηκόντων ὑμῶν ὡς πολιτῶν τῆς τετιμημένης καὶ πεφιλημένης Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἥτις ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Μεγάλου καὶ ὑπερόχου Ἀναμορφωτοῦ καὶ ἀξίων Αὐτοῦ συνεργατῶν, κινεῖ τὸν δίκαιον θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ κόσμου διὰ τῆς γενναίας καὶ ἀπαραμίλλου ἐν πᾶσι προόδου καὶ ἐξελίξεως αὐτῆς, ἐπ᾿ ἀγαθῷ καὶ τιμῇ πάντων τῶν πολιτῶν αὐτῆς, μὴ παύσητε ἵνα ἀπεριόριστον πάντοτε τρέφητε καὶ ἔχητε τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν ὑμῶν, προθύμως μὲν τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις ἐκπληροῦντες, πάσῃ δὲ καὶ ὑμεῖς δυνάμει μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς κοινῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος συντρέχοντες καὶ συντελοῦντες.

Ἐπὶ τούτοις τὸν λόγον ἐπὶ μέρους πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ κλήρου στρέφοντες, παρακελευόμεθα ἰδιαιτέρως ὑμῖν τοῖς κληρικοῖς ὅπως προσέχητε πάντοτε ἑαυτοῖς ὑπερεκπερισσοῦ, ἵνα ἀνελλιπῶς μὲν δηλονοῦν τηρῆτε καὶ φυλάττητε τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς καὶ γενικῶς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἱερῶν καθηκόντων ὑμῶν, ὑπάρχητε δὲ ἅμα ἄψογοι καὶ ἐν τῷ κατ᾿ ἰδίαν βίῳ ὑμῶν περὶ

πάντα ἑαυτοὺς τύπον καλῶν ἔργων, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, παρεχόμενοι.

Καὶ τὸ καθῆκον δὲ ἐν τέλει τοῦ μνημονεύειν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς μυσταγωγίαις καὶ τελεταῖς, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ὑπομιμνήσκοντες, καὶ ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις πάντας ὁλοψύχως εὐλογοῦντες καὶ εὐχόμενοι, αἰτούμεθα πᾶν πᾶσιν ἀγαθὸν σωτηριῶδες παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ (23), Ἰνδικτιῶνος Δ΄.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΙΑ΄

Προσφώνησις τοῦ Προέδρου τῆς Π. Κ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, ἥτις, ὡς γνωστόν, τυγχάνει εἷς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς εὐνόμου καὶ καλῆς διοικήσεως τῆς εὐκλεοῦς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετ' ἀφάτου χαρᾶς ἐχαιρέτησε τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς τῆς θείᾳ χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ πανηγυρικῆς ἀνόδου Σου εἰς τὸν πανένδοξον Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμὴν τὰ ἐν μέσῳ ἡμῶν παριστάμενα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἅπαντα δόκιμα κληρικὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὔλογον ταύτην χαρὰν αὐτῶν διατρανοῦντα τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι δι' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἐκπροσώπου Σου καὶ Προέδρου Αὐτῆς, τὴν πανχγίαν Σου δὲ Δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπαζόμενα, ἀπὸ καρδίας εὔχονταί Σοι τὴν μὲν πολύτιμον ὑγείαν Σου ἀκλόνητον, τὴν δὲ θεοπρόβλητον Πατριαρχείαν Σου ἰσόβιον καὶ ἔνδοξον.

Ἐπ' αἰσίοις δὲ νῦν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἡ Π. Κ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, ὑπὸ τὰς Σεπτὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Σου ποιουμένη τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καθῆκον αὐτῆς θεωρεῖ ὅπως ὑποβάλῃ Σοι τὴν διάθερμον εὐγνωμοσύνην της ἐπὶ τῷ ἀναδιορισμῷ αὐτῆς, ὅπως τὴν καλὴν ὁμολογήσῃ ὁμολογίαν τῆς τελείας πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως αὐτῆς πρὸς τὸ σεπτὸν Πρόσωπον Σου καὶ ὅπως ἐν τέλει ἐπικαλεσθῇ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς

καὶ εὐλογίας Σου, ἵνα ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ Αὐτῆς ᾖ ἀείποτε ἄμεμπτος καὶ γόνιμος εἰς καρποὺς ἀγλαοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς παλαιφάτου Ἀρχιεπισκοπῆς Σου.

ΙΒ′

Πατριαρχικὴ Ἀντιφώνησις.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, ἅγιε ἀδελφέ, διὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ ἡμῶν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Αἱ διαβεβαιώσεις ὑμῶν ὅτι ἀμέριστον θὰ ἔχητε εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ὅ,τι εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς Π. Κ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἱκανοποιοῦσιν ἡμᾶς πλήρως. Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο Σῶμα ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἐντεταλμένον ὅπως ἀγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὰ μέλη τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησιστικὴν Ἐπιτροπήν, γνωστὰ ἄλλως τε διὰ τὸν ζῆλον των ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐφεξῆς θὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἀποστολὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ θεαρέστῳ ἔργῳ.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ταύτην καὶ τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχὰς κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος αὐτῆς.

ΙΓ′

Προσφώνησις τοῦ Ἄρχοντος Μ. Πρωτεκδίκου ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῶν συγχαρητηρίων τῶν Ὀφφικιάλων.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Καὶ οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, δι' ἐμοῦ τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ πρεσβυτέρου ἐν αὐτοῖς λαχόντος, συναγαλλόμενοι μετὰ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἐπὶ τῇ σήμερον ἀναρρήσει τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν πανένδοξον Οἰκουμενικὸν Θρόνον,— ὃν ἐκλέϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος Γρηγόριος, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, Φώτιος ὁ σοφώτατος καὶ ὁμολογητής, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Κύριλλος ὁ Λούκαρις, καὶ ὁ μεγακλεὴς ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ προκάτοχός σου Φώτιος ὁ Β′, – εὐσεβάστως ὑποβάλλουσι πρὸ τοῦ θεοτιμήτου Αὐτῆς ὕψους τοῦτο μὲν θερμότατα καὶ εὐλαβέστατα συγχαρητήρια προσρήματα, τοῦτο δὲ μυχίας ἱκετηρίους εὐχὰς πρὸς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ὅπως ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ Αὐτοῦ σκιὰν περιφρουρῇ καὶ διατηρῇ Αὐτὴν ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς τῆς Ἐκκλησίας Καθέδρας διηνεκῶς εὐημεροῦσαν, χαριζόμενος

ἅμα Αὐτῇ ὑγείαν ἀστεμφῆ καὶ ἀκλόνητον ἵνα ἰσοβίως πηδαλιουχήσῃ τὴν νοητὴν τῆς Ἐκκλησίας ὁλκάδα, λαμπρύνῃ δὲ τὴν πατριαρχείαν Αὐτῆς διὰ βουλευμάτων κεδνῶν καὶ ἔργων εὐκλεῶν, μετὰ τῆς διακρινούσης Αὐτὴν ἀληθοῦς θεοσεβείας, τῆς θερμῆς καὶ ζώσης εὐσεβείας, τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰς πατρώας παραδόσεις, τῆς πλήρους φόβου Θεοῦ παιδεύσεως καὶ τῆς ἱεροπρεποῦς καὶ ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας, πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἤδη ἐπιτραπήτω μοι ἵνα ἀναφωνήσω:

Τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ τρισεβάστου καὶ πεπνυμένου Πατρὸς καὶ Δεσπότου Βενιαμὶν τοῦ Α΄, πολλὰ τὰ ἔτη.

ΙΔ΄

Προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου ἐνώπιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

(Συνοδικὴ Συνεδρία 23 Ἰανουαρίου 1936)

Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Εἰσερχόμενοι ἐνταῦθα ἵνα ἀρξώμεθα τοῦ ἔργου τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου σήμερον, χαιρετίζομεν ὑμᾶς ἀσπασίως καὶ λέγομεν τάδε: Θαυμαστὰ ἀληθῶς τὰ βουλῇ τοῦ Κυρίου γενόμενα περὶ ἡμᾶς. Ἰσάδελφοι συνεργάται ὄντες μέχρι χθές, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς κοινῆς ἐκκλησιαστικῆς φροντίδος, προκαθήμεθα σήμερον ἐν μέσῳ ὑμῶν διότι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐπιεικὴς γνώμη ὑμῶν ἔγνω ἵνα ἡμᾶς ἐκλέξηται ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις εἰς ἀνάληψιν τῆς ὑπάτης διακυβερνήσεως ἐν τῷ Πρώτῳ τούτῳ Θρόνῳ τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐγνωμονοῦμεν μυχίως ἐπὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος ἐπιεικεῖ ἀποβλέψει καὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ ἐμπιστοσύνῃ καὶ τιμῇ.

Ἡ μεγάλη ὑμῶν ἀγάπη καὶ συγκατάβασις ἐξελέξατο ἡμᾶς καὶ ὥρισεν ἡγούμενον καὶ ἀρχηγὸν τοῦ ἱεροῦ τούτου Ἱδρύματος, ὅπερ μεγάλοι ἐκλέϊσαν Πατριάρχαι, ἔργοις καὶ λόγοις ἀξίοις τιμήσαντες αὐτόν.

Στρέφοντες τὴν ἐλπίδα ἡμῶν μετὰ δεήσεως θερμῆς πρὸς τὸν Θεόν, ἐπικαλούμεθα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μετὰ τὴν θείαν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν τὰς ὑμετέρας πρὸς Θεὸν εὐχὰς καὶ τὴν ὑμετέραν πρόθυμον ἐν τῷ ἀνατεθέντι ἡμῖν βαρυτάτῳ ἔργῳ συναντίληψιν, ἵνα μὴ φανῶμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγοι καὶ ἥττονες τῆς προσδοκίας καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐπιεικοῦς προκρίσεως ὑμῶν.

Ἐν τῷ ἔργῳ, ὅπερ σήμερον, θείᾳ εὐδοκίᾳ, ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἀναλαμβάνομεν μεθ' ὑμῶν, οὐδὲν θὰ εἶναι δυνατόν, συναισθανόμεθα, ἵνα γένηται τὸ γενναῖον καὶ δόκιμον ὑφ' ἡμῶν, ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ ἡμῖν ἡ φιλοπρόθυμος ἀδελφικὴ ὑμῶν σύμπραξις εἰς τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐνίσχυσις ὑμῶν. Οὕτω μόνον θὰ συντονίζωνται αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν πιστῶς καὶ θεαρέστως καὶ ἀφωσιωμέ-

νως εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμφέροντος τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ Πανσέπτου Θρόνου, οὗ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ ἔστι σήμερον ἐμπεπιστευμένη ἡμῖν τοῖς ἐνταῦθα ἐργάταις τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, θέλομεν ἐπιδοθῇ εἰς τὰ καθήκοντα, ἅπερ ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ μέγα ἀξίωμα ἐν τῇ πολυειδεῖ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ πάσης τῆς ἀγαθῆς βουλήσεως καὶ μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἡμῶν. Δὲν ἀπαριθμοῦμεν τὰ εἴδη τῆς ζωῆς ταύτης ἐν ταῖς ἡμέραις ἰδίᾳ ἡμῶν, γνωστὰ ἤδη ταῦτα ὄντα ὑμῖν. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας καὶ ἀδελφικῆς καὶ εἰλικρινοῦς συμπράξεως εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετῶνται καὶ εὐοδῶνται τὰ ἔργα ταῦτα εἰς δόξαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὑπάτου καὶ πανσέπτου τούτου Κέντρου αὐτῆς.

Τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας εἶνε, ὡς γνωστόν, σήμερον ἰδιαιτέρως μεγάλα καὶ πολλαπλᾶ, ἐσωτερικά τε καὶ ἐξωτερικά. Καθῆκον ἡμῶν θὰ θεωρήσωμεν νὰ συνεχίσωμεν ἐν αὐτοῖς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θρόνου κεχαραγμένην πορείαν, πάντοτε εἰς τὸ προσῆκον καὶ τὸ ἅγιον κατατείνοντες καὶ συνεργαζόμενοι μετὰ τῆς ἀγάπης ὑμῶν.

Ἡ πρωτεύουσα θέσις τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου ἐν τῇ τάξει καὶ τῇ σειρᾷ τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπιβάλλει ἡμῖν ἀληθῶς μεγάλην εὐθύνην καὶ ἄγρυπνον μέριμναν, ἵνα ἀξίως ἀνταποκρινώμεθα καὶ ἐκφαίνωμεν ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐν παντὶ ζητήματι τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν ἡγεσίαν ταύτην τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐξυπηρετοῦντες μὲν πάντοτε, ὡς ἐμπρέπει, τὰ γενικὰ τῆς Ὀρθοδοξίας συμφέροντα, ἐπὶ μᾶλλον δὲ καὶ μᾶλλον κρατύνοντες τὴν δόξαν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὡς ἡγητρίας ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς ἀνάγκης ἡμῶν ὀφείλουσι νὰ ἀποτελῶσι καὶ ταῦτα σπουδαῖον ἀντικείμενον τῆς ζηλωτῆς καὶ ἔμφρονος προνοίας καὶ μερίμνης ἡμῶν, θέλουσι βεβαίως δὲ αἰσίως πάντα εὐοδῶνται διὰ τῆς ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι πρὸς τὸν Θεὸν συνεργασίας ἡμῶν.

Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν τοῖς ζητήμασι τούτοις οὐδέποτε θέλει ἐπιλείψῃ ἡμῖν καὶ ἡ εὐμένεια τοῦ ὑψηλοῦ Κράτους ἡμῶν, οὗ προΐσταται τοιοῦτος ὑπέροχος καὶ μέγας ἀνήρ, ὁ τετιμημένος Πρόεδρος αὐτῆς Καμὰλ Ἀτατούρκ, ὑπὲρ οὗ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἡμῶν γενικῶς καθῆκον θεωροῦμεν ἵνα ἐπὶ τῇ ἐνάρξει σήμερον τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας ἡμῶν ἀναπέμψωμεν ἰδιαιτέρας εὐχὰς ὑπὲρ μακροημερεύσεως Αὐτοῦ καὶ εὐημερίας τῆς εὐγενοῦς Χώρας, ἐν ᾗ ζῶμεν καὶ διαβιοῦμεν μετὰ πάντων τῶν ἄλλων συμπολιτῶν ἡμῶν.

Εὔξασθε, ἀδελφοί, ἵνα τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου προφθάνῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἐνισχύῃ ἡμᾶς πάντοτε ἐν τῷ μεγάλῳ ἔργῳ, ὅπερ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐπιεικὴς εὐμένεια ὑμῶν ἔγνω ἵνα ἀναθῇ ἡμῖν.

ΙΕ'

Ἀπάντησις τοῦ Α' τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μαξίμου.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εἴη εὐλογημένον τὸ ὑπερύμνητον ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ ἀναγαγόντος Σε διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐπὶ τὴν ἱερὰν καὶ πανέντιμον Πατριαρχικὴν σκοπιάν, εἰς προστασίαν τοῦ χηρεύσαντος Ἁγιωτάτου Θρόνου καὶ πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ Χριστωνύμου Ὀρθοδόξου λαοῦ.

Αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ὑψηλῆς Πατριαρχικῆς διακονίας Σου ἐγκαινιάζονται καλῶς καὶ ὁσίως σήμερον ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ μετὰ τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν Πατριαρχικῇ καὶ προεδρικῇ συνοδικῶς ἐπικοινωνίᾳ Σου, ἐπιβεβαιούσῃ δι' ὅσων προγραμματικῶς ἐλάλησας ὅ,τι καὶ πρότερον ἦν τοῖς πᾶσι φανερόν, ἐπιβεβαιούσῃ τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζῆλόν Σου, τὸ ἀκραιφνὲς τῶν αἰσθημάτων Σου, τὴν σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρός Σου, τὴν ἁγνότητα τῆς ψυχῆς Σου καὶ τὴν ἐν παντὶ διαλάμπουσαν φιλαλληλίαν καὶ φιλαδελφίαν Σου.

Χαίρομεν εἰλικρινῶς ὅτι τοιοῦτος ἡμῖν ἔλαχε Πρόεδρος καὶ Πρωθιεράρχης καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν εὐαγγελίων τῶν χρηστῶν ἐπαγγελιῶν Σου ὁλοθύμως διαβεβαιούμεθα ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ἡμῶν εὑρήσεις πιστοὺς καὶ προθύμους συνεργούς, ἔχοντας τὴν διάθεσιν καὶ τὴν θέλησιν ἵνα ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ὁμοφροσύνης παράσχωμεν πᾶσαν συναντίληψιν εἰς εὐόδωσιν τοῦ ἁγίου ἔργου Σου.

Ἐνισχύσειε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Σὴν Σεπτὴν Κορυφὴν ἐν ταῖς ἀγαθαῖς βουλαῖς καὶ ἐνεργείαις Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Πανσέπτου Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, παρέχοι δὲ καὶ ἡμῖν τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν καὶ τὴν δύναμιν ἵνα δοκίμως συνυπουργήσωμεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς φιλελευθέρας καὶ φιλοδικαίας Τουρκικῆς ἡμῶν Δημοκρατίας, καὶ συνεργασθῶμεν μετὰ Σοῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ τούτῳ τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρῳ, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ ἐπ' ἀγαθῷ συμπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανωσύνης. Ἀμήν.

ΙΣΤ'

Εἰρηνικὴ Ἐπιστολὴ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Ἀριθ. Πρωτ. 258.

Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε Πατριάρχα τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀλέξανδρε,

τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Κύριος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα κατὰ τὴν ἀπερινόητον Αὐτοῦ διέπων βουλήν, ἠθέλησεν ὅπως ὁ τὰς ἡνίας τῆς διακυβερνήσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διακατέχων Παναγιώτατος Πατριάρχης Φώτιος, ἐν τῇ ἀκμῇ ἔτι τῆς ζηλωτῆς καὶ τετιμημένης αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας δράσεως, μεταστῇ τῶν τῇδε εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, εἰς διαδοχὴν δὲ καὶ ἀνάληψιν τῆς ἐν τῷ Πανσέπτῳ Θρόνῳ ὑπάτης διακονίας, εὐδοκίᾳ θεϊκῇ, κληθῇ, διὰ τῆς κανονικῆς ψήφου τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἡ Μετριότης ἡμῶν.

Ταῦτα τὰ οὕτω περὶ τὸν καθ' ἡμᾶς Ἁγιώτατον Θρόνον, βουλήματι θείῳ, συντελεσθέντα, προφρόνως, κατὰ τὸ καθῆκον τῆς σεπτῆς τάξεως τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀγγέλλοντες καὶ διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἐπιστολῆς τοῖς σεβασμίοις καὶ περισπουδάστοις ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Ἁγιωτάτοις καὶ Σεβασμιωτάτοις Πατριάρχαις καὶ Προέδροις τῶν Ἁγιωτάτων Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἄσμενοι ἐν ἀγάπῃ, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων ἡμῶν, δίδομεν πᾶσι τὸν τῆς κοινωνίας ἀδελφικὸν ἡμῶν ἀσπασμόν.

Τὴν καλὴν δ' ἐπὶ τούτοις ὁμολογοῦντες ὁμολογίαν τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν μετὰ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ σπουδάζειν ἄθικτα καὶ ἀπαράτρεπτα πάντοτε διαφυλάττειν ὅσα ὀρθοδόξως περὶ τὰ δόγματά τε καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τεθεσπισμένα καὶ παραδεδομένα εἰσίν, ἄσμενοι ἐν ταὐτῷ παρέχομεν τοῖς σεβασμίοις ἀδελφοῖς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι, ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ὠφελείας τοῦ ἔργου τῆς στενωτέρας κοινῆς συνεργασίας τῶν Ἁγίων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ, κατὰ τὸν κοινὸν πόθον, ἱκανῶς ἤδη, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῶν ἀοιδίμων ἀμέσων προκατόχων ἡμῶν ἐκαλλιεργήθη καὶ προήχθη, πᾶσαν καὶ ἡμεῖς καταβαλοῦμεν, σὺν Θεῷ, καθηκόντως σπουδὴν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τονώσεως καὶ παγιώσεως τῆς συχνοτέρας καὶ τακτικωτέρας κοινῆς συνεργασίας ταύτης, τῆς τοσοῦτον γενικῶς ὠφελίμου καὶ τιμητικῆς. Οὐδεὶς γὰρ ἀληθῶς ὑπάρξαι δύναται ὁ μὴ ἀναγνωρίζων καὶ μὴ συνομολογῶν ὁπόσον μὲν ἰδιαζόντως ἐξυπηρετικαὶ τῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας συμφερόντων, τῶν γενικῶν τε καὶ τῶν ἐπὶ μέρους, εἰσὶν αἱ διὰ συχνῶν συναθροίσεων συσκέψεις αὐτῶν καὶ συνεργασίαι, ὁπόσον δ' ἅμα ἁπτότερον οὕτω καὶ τρανότερον ἐκφαίνεται ἡ εὔσημος καὶ ἁγία ἁρμονία τοῦ συγκροτήματος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, «ἐπῳκοδομένης ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. 2, 20-21).

Τὸ ἔργον τῆς ἁγίας συνεργασίας ταύτης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἐκκλησιῶν

ἀνεκόπη πως ἐν τῷ μετάξὺ ἐκ τῶν ἐκ νέου ἀτυχῶς προελθουσῶν καὶ παρατεινομένων ἐν τῷ κόσμῳ ἐξωτερικῶν ἀνωμαλιῶν. Ἀλλ' ἐλπίζομεν εἰς τὸν Κύριον ὅτι τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ θεῖον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συναδελφώσεως, ἐφ' οὗ καὶ δι' οὗ μόνον δύναται ἐπιτευχθῆναι καὶ ὑπάρξαι ἐν τῷ κόσμῳ διὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ διὰ πάντας τοὺς λαοὺς παραμόνιμος καὶ ἀσφαλὴς ὑπόστασις καὶ εὐημερία, διασκεδάσει ἐν τέλει καὶ ἐν τάχει τὴν τῆς βίας καὶ τῆς πλεονεξίας ἐπιπνοὴν καὶ κατισχύσει αὐτῆς μονίμως ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν Κρατῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν, ἐπὶ χαρᾷ καὶ εὐημερίᾳ πάντων κοινῶς. Καὶ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης κατισχύσεως καὶ ἑδραιώσεως ἐν τῷ κόσμῳ τῆς διὰ πάντας καὶ διὰ πάντα ζωογόνου γενικῆς εἰρήνης καὶ συναδελφώσεως μεγάλη ἀληθῶς ταῖς Χριστιανικαῖς Ἐκκλησίαις ὑπάρχει καὶ ἀπόκειται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὀφειλὴ αὐτῶν, ὅπως πάσῃ δυνάμει ἐργασθῶσι καὶ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς παγιώσεως τῆς γενικῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ συναδελφώσεως μεταξὺ τῶν Κρατῶν καὶ τῶν Λαῶν.

Ταῦτα ἐπὶ τῇ κατάρξει τῆς ἀδελφικῆς ἡμῶν κοινωνίας δηλοῦντες καὶ βεβαιοῦντες καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιοπόθητον Μακαριότητα καὶ τὴν κατ' Αὐτὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν καὶ προσδιαβεβαιούμενοι ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους τυχὸν ζητήμασι τῆς κατ' Αὐτὴν Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας πρόθυμον πάντοτε παρέξομεν, εἴ ποτε δεήσει, τὴν παρ' ἡμῶν συναντίληψιν, ὡς οὐκ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁμοίαν πρόφρονα ἕξομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀδελφικὴν ἐκεῖθεν προσοχὴν καὶ συναντίληψιν ἐν ταῖς τυχὸν ἀνάγκαις τῶν καθ' ἡμᾶς, ἐξαιτούμεθα πᾶσαν παρὰ Θεοῦ Αὐτῇ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Αὐτῆς Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ πληρώματι αὐτῆς εὐλογίαν καὶ χάριν, καὶ κατασπαζόμενοι Αὐτὴν καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ ἀδελφικῶς, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης

,απλς' Φεβρουαρίου δ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ***Βενιαμίν.***

Σημ. — Ἡ αὐτὴ Εἰρηνικὴ Ἐπιστολὴ ἀπεστάλη πάσαις ταῖς Ἀδελφαῖς Ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις.

ΙΖ΄

Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος.

† ***Βενιαμίν***, ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀριθ. { Πρωτ. 168 / Διεκπ. 136 }

† Ἱερώτατε ...., ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε ...., ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε................, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ ἀφάτῳ τοῦ τὰ πάντα ὡς οἶδε καὶ βούλεται διέποντος καὶ οἰκονομοῦντος Θεοῦ, ἐξελέγημεν καὶ ἐκλήθημεν κανονικῶς ὑπὸ τῆς χορείας τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τὰ καθ' ἡμᾶς διεπόντων κανονικῶν θεσμίων, εἰς ἀνάληψιν τῆς προεδρίας καὶ διακυβερνήσεως τοῦ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου Πατριάρχου Φωτίου εἰς χηρείαν ἀπὸ τῆς κθ΄ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου περιστάντος Ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἀπὸ τῆς ιη΄ δὲ τοῦ παρόντος μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς τε καὶ τῆς τακτικῆς ἡμῶν ἐνθρονίσεως, τοῦ Θεοῦ εὐλογοῦντος, ἐπελαβόμεθα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν οὕτως ἡμῖν ἀνατεθέντων ἱερῶν τῆς ὑπάτης διακονίας καθηκόντων.

Καὶ οἷαι μὲν αἱ τῶν καθηκόντων τούτων μέγισταί εἰσι καὶ δυσβάστακτοι καὶ πάντοτε καὶ νῦν ἰδιαιτέρως αἱ εὐθῦναι, εἴπερ τις καὶ ἄλλος σύνισμεν καὶ αἰσθανόμεθα ἡμεῖς, μέγα τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λιτῆς διακονίας ἡμῶν μέρος διανύσαντες ἐν τῇ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς ἀμέσῳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκ τοῦ ἐγγὺς οὕτω τὴν περὶ αὐτὰ πολλαπλῆν γινώσκοντες σπουδαιότητά τε καὶ δυσχέρειαν. Καὶ ὠρρωδήσαμεν, ὡς ἀληθῶς, διὰ τοῦτο, πρὸς τὸν ὄγκον ἀποβλέψαντες τῶν ἀνατι-

θεμένων ἡμῖν εὐθυνῶν. Ἀλλά, πειθαρχεῖν πάντοτε τοῖς κελεύσμασι τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἰθισμένοι, καὶ τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἐνθυμούμενοι ὅτι «ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται», οὐκ ἐπιτετραμμένον ἡμῖν ἐλογισάμεθα ἐνδοιάσαι πρὸς τὸν οὕτω, βουλῇ Θεοῦ, διὰ τῆς ψήφου τῶν ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνάγκῃ ἀνατεθέντα ἡμῖν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα καὶ μὴ θαρρούντως καὶ μετ' ἐλπίδος πρὸς τὸν Κύριον τὸ μέγα καὶ ὑπερβάλλον, ἀλλὰ καὶ τίμιον καὶ χρηστόν, βάρος αὐτοῦ ἀναλαβεῖν.

Μετὰ τοιαύτης περὶ τῆς ὀφειλῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν γνώμης καὶ μετὰ τοιούτων αἰσθημάτων τὴν ἐντολὴν ἀποδεξάμενοι καὶ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτῆς, σὺν Θεῷ, χωρήσαντες, ἄσμενοι σπεύδομεν ἀπευθῦναι, κατὰ τὴν τάξιν, διὰ τῆς παρούσης τὸν πρῶτον ἐγκάρδιον ἡμῶν ἀδελφικὸν πρὸς πᾶσαν τὴν ἁπανταχοῦ Ἱερὰν Ἀδελφότητα τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου ἀσπασμόν, διαβεβαιούμενοι ὅτι, τῆς ἀναληφθείσης εὐθύνης τὴν ἱερότητα καὶ τὸ μέγεθος πάντοτε ἐν νῷ ἔχοντες, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παυσόμεθα, ὅση ἡμῖν δύναμις, τὰ προσήκοντα μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν μεριμνᾶν καὶ βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτελεῖν ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου, ὅς ἐστι τὸ ἀκρογωνιαῖον ἔρεισμα καὶ ἀγλάϊσμα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εὐσταθείας τε καὶ καλῆς ἐν πᾶσι καταστάσεως.

Πεπείσμεθα δ' ὅτι καὶ ἡ ἁπανταχοῦ σεβασμία τοῦ Θρόνου Ἱεραρχία, στενὸν καὶ ἀκμαῖον ἔχουσα καὶ πάντοτε διαφυλάττουσα πρὸς τὸ Ἱερὸν καὶ Πάνσεπτον Κέντρον τὸν τῆς στοργῆς πρὸς αὐτὸ δεσμόν, οὐδέποτε ἐπιλείψει ἵνα εὐκαίρως καὶ λυσιτελῶς ἐπιμαρτυρῇ τὴν μέριμναν καὶ τὴν ἀγάπην ταύτην αὐτῆς, συντρέχουσα καὶ συμβαλλομένη ἡμῖν καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς Ἀδελφότητι ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ παλαιφάτου Θρόνου εὔκλειαν οὐχ ἧττον ἀπεργάζεται, ὡς εἰκός, καὶ ἡ τῶν ἁπανταχοῦ ἐπαρχιῶν αὐτοῦ εὐσταθὴς καὶ θάλλουσα κατάστασις,

προτρεπόμεθα ὅπως οἱ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ἐπαγρυπνῶσιν ἕκαστος πρὸς τὴν καλὴν καὶ εὔρυθμον πάντων τῶν τῆς πεπιστευμένης παροικίας πραγμάτων ὑπόστασιν καὶ παράστασιν, σπουδάζωσί τε ἐποικοδομεῖν καὶ στηρίζειν ἐν τῇ ἁγίᾳ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ τῇ πατρίῳ εὐσεβείᾳ τὸ πεπιστευμένον λογικὸν ποίμνιον, ἵνα ἐν πᾶσιν ἔκδηλος ὑπάρχῃ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, «ἡ τάξις καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως» ἡμῶν.

Ἐν τέλει ὑπομιμνήσκοντες καὶ τὴν περὶ τοῦ κανονικοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱερουργίαις τακτικὴν ὑποχρέωσιν, διαβεβαιούμενοι δὲ μετ' ἀγάπης ὅτι πρόφρων ἑκάστοτε παρασχεθήσεται τοῖς ἁπανταχοῦ ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς καὶ ταῖς ἱεραῖς παροικίαις αὐτῶν πᾶσα ἀφ' ἡμῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου, ἐν οἷς ἂν δεήσῃ, συναρωγὴ καὶ συναντίληψις, προσαπονέμομεν διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος πρὸς ἅπαν τὸ ἁπανταχοῦ εὐσεβὲς ὀρθόδοξον Πλήρωμα τὰς Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὰ κράτιστα και σωτηριώδη πᾶσιν αἰτούμενοι παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος.

͵απλϛ' Ἰανουαρίου κγ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἀγαπητός ἐν Χῷ ἀδελφός

† Ὁ Χαλκηδόνος ***Μάξιμος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Δέρκων ***Ἰωακείμ*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Πριγκηποννήσων ***Θωμᾶς*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας ***Γερμανὸς*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Ροδοπόλεως ***Κύριλλος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων ***Γεννάδιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Ἴμβρου καὶ Τενέδου ***Ἰάκωβος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Θεοδωρουπόλεως ***Λεόντιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως ***Κωνσταντῖνος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Χριστουπόλεως ***Μελέτιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Μύρων ***Πολύκαρπος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.
† Ὁ Λαοδικείας ***Δωρόθεος*** ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφός.

Βιογραφικὸν Σημείωμα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α′ ἐγεννήθη ἐν Ἀδραμυτίῳ τῷ 1871. Τὰ πρῶτα γράμματα διήκουσεν ἐν τῇ Σχολῇ τῆς γενετείρας αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῶν Κυδωνιῶν. Τῷ 1889 τῇ προστασίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον, εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1896, προστατευόμενος ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἐφέσου Κωνσταντίνου, τοῦ μετέπειτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποφοίτησιν αὐτοῦ, διωρίσθη ἱεροκήρυξ καὶ διευθυντὴς τῶν Σχολῶν Μαγνησίας, ἔνθα ἐπὶ τριετίαν ὑπηρέτησε, προσελήφθη δὲ τῷ 1899 Τριτεύων τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τοῦ προστάτου αὐτοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ ἐν τῷ μεταξὺ γενομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε′. Ὡς Τριτεύων διωρίσθη καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν ἐν τῷ Ἰωακειμείῳ Παρθεναγωγείῳ, διδάξας ἐπὶ ἑξαετίαν ἐν αὐτῷ. Εἰς Δευτερεύοντα, Μ. Ἀρχιδιάκονον καὶ Μ. Πρωτοσύγκελλον διαδοχικῶς προήχθη ὑπὸ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ′, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν τοῦ Ὁποίου καὶ ἐμορφώθη ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, ὑπηρετήσας ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ ἐπὶ δεκατρία ὁλόκληρα ἔτη. Τῷ 1912 ἀπὸ Μ. Πρωτοσυγκέλλου προήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ρόδου. Τῷ 1914 παρεπιδημῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξελέγη ἐπὶ Γερμανοῦ τοῦ Ε′ Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως. Ἔκτοτε παρέμεινεν ἐν Φαναρίῳ, καταστάσης ἀδυνάτου, λόγῳ τῶν καιρικῶν περιστάσεων, τῆς εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ Ἐπαρχίαν μεταβάσεως. Τῷ 1925 ἐξελέγη Μητροπολίτης Νικαίας εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναχθέντος ἀπὸ Νικαίας Βασιλείου τοῦ Γ′. Τῷ δὲ 1933, ἐπὶ Φωτίου τοῦ Β′, προήχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείας εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἡρακλείας Φιλαρέτου Βαφείδου, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος μέχρι τῆς 18 λήξαντος Ἰανουαρίου, ὅτε ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ Κ/ΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Κοσμᾶ Γ' ἀπὸ πρ. Ἀλεξανδρείας [36].

Ἐπειδὴ πολλὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων ἄλλως μὲν ἀνθρωπίνῃ βουλῇ καὶ σπουδῇ λαμβάνουσι τὰς ἀρχάς, ἄλλο δὲ τέλος αὐτοῖς ἀπροσδόκητον ἐπιγίγνεται, διὰ τὸ μὴ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἐξηρτημένα τυγχάνειν αὐτὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐξουσίας καὶ γνώσεως, ἀλλὰ λόγοις ἀρρήτοις τοῦ τὰ πάντα ἐφορῶντος ποιοῦντός τε καὶ μετασκευάζοντος Θεοῦ εἰς ἀλλοίαν κατάστασιν αὐτὰ ἀντικαθίσταται, ὧν οὐκ ἐφικτὸς ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ὁ λόγος· ἐγένετο δὲ προλαβόντως μετὰ θάνατον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πατριάρχου κὺρ Γαβριὴλ μετατεθῆναι ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας τὸν κὺρ Κυπριανὸν ἐπὶ τὸν ἀποστολικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον τῆς ΚΠόλεως· εἶτα σκανδάλων μεσολαβησάντων ἀπεβλήθη μὲν ὁ κὺρ Κυπριανός, ποιήσας καὶ παραίτησιν τοῦ αὐτοῦ θρόνου τότε, μετετέθη δὲ ἐπὶ τὸν αὐτὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ὁ κὺρ Ἀθανάσιος ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως· καὶ τούτου αὖθις ἐξωσθέντος ἀντεισήχθη μετατεθεὶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ὁ κὺρ Κύριλλος ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κυζίκου· οὗτινος ἐκβληθέντος διὰ τὰς συμβάσας ἔριδας καὶ φιλονεικίας ἀνεκλήθη αὖθις ὁ κὺρ Κυπριανός· ἀλλὰ καὶ τούτου παραιτησαμένου ἤδη, κἀντεῦθεν διαμείναντος ἀπροστατεύτου τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἦν ἀναγκαῖον, ὡς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες διακελεύουσιν, ἀποκατασταθῆναι ἐν αὐτῷ διὰ τάχους ἕτερον πατριάρχην καὶ πνευματικὸν πατέρα καὶ προστάτην τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου εἰς διεξαγωγὴν σωτηριώδη τοῦ λογικοῦ χριστωνύμου πληρώματος καὶ μὴ διαμένειν τοῦτον ἐπὶ μακρὸν ἐν στερήσει πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς προστασίας καὶ περιθάλψεως· τούτου χάριν κοινῇ καὶ συνοδικῇ συνδιασκέψει καὶ ἐκλογῇ τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ βα-

---

36) **Ὑψηλάντου** ὡς ἀνωτ. σ. 295.

σιλευούσῃ τῶν πόλεων μεγαλοπόλει ταύτῃ τῶν τε πανιερωτάτων καὶ θεοπροβλήτων ἁγίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιερέων καὶ τοῦ λοιποῦ εὐαγοῦς συντάγματος τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εὐλαβεστάτων τε ἱερέων καὶ εὐγενεστάτων ἀρχόντων τῆς περιφήμου πολιτείας ταύτης καὶ καθεξῆς παντὸς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος, ἐξελέγη καὶ προσεκλήθη διὰ κοινῆς προσκλήσεως εἰς τὴν ποιμαντορικὴν ἐπιστασίαν καὶ προστασίαν τοῦ αὐτοῦ τούτου ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου τῆς ΚΠόλεως, τοῦ ἐπὶ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁ μακαριώτατος πρώην Ἀλεξανδρείας κὺρ Κοσμᾶς, ὡς ἄξιος καὶ ἁρμόδιος καὶ θεοσεβὴς ἀνήρ, φρονήσει, σεμνοπρεπείᾳ, ταπεινοφροσύνῃ τε καὶ εὐπαιδευσίᾳ καὶ λοιπαῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, τελεσθέντος τοῦ προβιβασμοῦ τούτου κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν καὶ ἀποκαταστάντος καὶ ὀνομασθέντος, ὡς νενόμισται, ἀρχιεπισκόπου ΚΠόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν ἔγγραφον ὑπόμνημα, καταστρωθὲν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψιδ', ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ'.

*
* *

Συνοδικὸν ὑποσχετικὸν γράμμα δοθὲν τῷ πρ. ΚΠόλεως Κοσμᾶ [37]).

Ἀναγκαῖον, εἴπερ τι ἄλλο, τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει τὸ θεοδίδακτον τῆς εἰρήνης καὶ φιλαδελφίας χρῆμα καθέστηκεν, ὡς δι' αὐτοῦ σωζομένης τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας τοῦ ἑνὸς τῆς Ἐκκλησίας σώματος, ἧς κεφαλὴν αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν εἰρηνάρχην καὶ διδάσκαλον τῆς ἀγάπης, κεκτήμεθα· φευκτὸν δὲ ἐξ ἐναντίας καὶ ἀποτρόπαιον ἡ δυσμένεια καὶ μάχη καὶ ὁ ἐκ ταύτης ἀναφυόμενος πόλεμος, καὶ οἷα λύμη τις τῷ ὑγιαίνοντι τῆς Ἐκκλησίας σατανικῶς εἰσφθειρόμενος· ἀνθ' ὅτου οἱ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐμφρόνως προϊστάμενοι εἰρήνης μέν, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀντιποιοῦνται προθύμως, πόλεμον δὲ καὶ ἔχθραν ὡς ἀλλότρια τοῦ τῶν χριστιανῶν ἐπαγγέλματος ἀποστρέφονται καὶ φυγαδεύουσιν ὅλῳ σθένει· ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ παναγιώτατος πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κὺρ Κοσμᾶς, ἔρωτι ἡσυχίας καὶ βίου ἀπράγμονος βουληθεὶς ἀναχωρῆσαι ἐντεῦθεν καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐκλαμπροτάτην αὐθεντίαν Μολδοβλαχίας κἀκεῖσε διάγειν καὶ διατρίβειν τοῦ λοιποῦ ἡσύχως καὶ ἀταράχως καὶ μένειν εἰς τὸ ἑξῆς ἐν ἠρεμίᾳ, μηδεμίαν ὅλως ἐνόχλησιν ἐμποιήσων ἡμῖν τε καὶ τῇ ἱερᾷ ὁμηγύρει τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων, κἀντεῦθεν δηλώσας καὶ ἀναγγείλας ἡμῖν συνοδικῶς τὸν τοιοῦτον αὐτοῦ σκοπόν, ὄντα ἐπαινετὸν καὶ ὠφέλιμον, ἐζήτησε γενέσθαι πρῶτον μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς αὐτοῦ παναγιότητος διαλλαγὴ καὶ ἀγάπη καὶ φιλία ἀδελφική, εἶθ' οὕτω δοθῆναι αὐτῷ ἄδεια ἐπὶ τῷ ἅψασθαι τῆς μελετωμένης εἰς Μολδοβίαν ἀποδημίας ἐπὶ ὑποσχέσει καὶ συμφωνίᾳ βε-

---

[37]) *Κώδ.* Κριτίου Β' σ. 360. Εὕρηται ἀχρονολόγητον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «***εἰρήνης γράμμα ὑποσχετικὸν ἐκ μέρους τῆς συνόδου πρὸς τὸν πρώην ΚΠόλεως μακαρίτην κὺρ Κοσμᾶν, θέλοντα ἀπελθεῖν καὶ ἡσυχάσαι εἰς Μολδοβλαχίαν***».

βαίᾳ καὶ ἀληθεῖ τοῦ εἶναι καὶ μένειν εἰς τὸ ἑξῆς τὴν αὐτοῦ παναγιότητα ἀνενόχλητον καὶ ἀνεπηρέαστον κατὰ τοῦτο παρ' ἡμῶν τε καὶ τῆς ἱερᾶς ὁμηγύρεως, τούτου χάριν τὴν αἴτησιν τῆς αὐτοῦ παναγιότητος ταύτην, ὡς εὔλογον οὖσαν καὶ πρὸς καλὸν ἀφορῶσαν σκοπόν, εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι, συγκατενεύσαμεν ἐν τούτῳ συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ δὴ πρῶτον μὲν ὁμολογοῦμεν διηλλάχθαι μετὰ τῆς αὐτοῦ παναγιότητος καὶ διακεῖσθαι ἐν ἀγάπῃ καὶ φιλίᾳ ἀδελφικῇ τε καὶ χαρᾷ, εἶτα δὲ καὶ δεδώκαμεν ἄδειαν τῇ αὐτοῦ παναγιότητι, ὅπως χωρίς τινος ὑποψίας καὶ φόβου ἄψηται τῆς εἰς Μολδοβλαχίαν ὁδοιπορίας καὶ ἀπέλθῃ ἐκεῖσε ὑποσχόμενοι βεβαίως καὶ ἀληθῶς μηδεμίαν ὅλως ποιῆσαι κατ' αὐτοῦ ἐπιβολὴν καὶ ἐπήρειαν καὶ ἐνόχλησιν οἱανοῦν, οὔτε κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν, οὔτε μετὰ τὸ γενέσθαι ἐκεῖσε, ἀλλ' ὑπάρχῃ ἡ παναγιότης αὐτοῦ ἀνενόχλητος πάντῃ καὶ ἀνεπηρέαστος καὶ ὅλως καταδρομῆς τινος καὶ ἐπιβολῆς ἀπείρατος παρ' ἡμῶν τε καὶ τῆς ἱερᾶς ὁμηγύρεως, ἐπειδάν, καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν, ἀπέλθῃ εἰς Μολδοβίαν καὶ διάγῃ ἐκεῖσε ἡσύχως, μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ ἐμποιῶν ταραχὴν καὶ ἐνόχλησιν ἡμῖν τε καὶ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἱερᾷ τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων ὁμηγύρει· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ εἶναι τὴν αὐτοπαναγιότητα ἀνενόχλητον καὶ ἀνεπηρέαστον ὅλως παρ' ἡμῶν κατὰ τὰ προειρημένα, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς συνοδικῆς ἡμῶν συναινέσεως καὶ ὑποσχέσεως γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῇ αὐτοῦ παναγιότητι.

***

Γράμμα Ἱερεμιου Γ' ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πρ. ΚΠόλεως Κοσμᾶ Γ' εἰς πατριάρχην Ἀλεξανδρείας 38).

† *Ἱερεμίας, ἐλέῳ θεοῦ κλπ.*

Μακαριώτατε καὶ ἁγιώτατε πάπα καὶ πατριάρχα τῆς μεγαλουπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου κύριε κὺρ Κοσμᾶ, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἐν Κυρίῳ ἀσπαζόμεθα ἡδέως τε καὶ προσφιλῶς χαιρετοῦμεν δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἁγιώτατον αὐτῆς θρόνον ἐν ὑγείᾳ διηνεκεῖ καὶ ἀδιασείστῳ εὐημερίᾳ μετὰ μακροβιότητος. Διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας κοινῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς δηλοποιοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι ὅτι ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν ἐν Κυρίῳ ἀποβίωσιν τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κὺρ Σαμουήλ, ἔμεινεν ὁ πατριαρχικὸς οὗτος θρόνος ἐστερημένος γνησίου ποιμένος, ἡ μετριότης ἡμῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς συνεδριαζούσης αὐτῇ ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου φιλανθρωπευσάμενοι, εὐσπλάγχνως τε καὶ φιλαδέλφως διατεθέντες πρὸς τὴν ὑμετέραν μακαριότητα καὶ προθυμοποιηθέντες ὄχι μόνον νὰ τὴν ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τῆς ἐπικειμένης αὐτῇ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ταλαιπωρίας τε καὶ κακώσεως, ἀλλὰ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης νὰ τὴν ἀναλάβωμεν αὐτόθεν, δεῖν ἔγνωμεν νὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὸν ὃν καὶ πρότερον ὤφθη λαβεῖν ἁγιώτατον θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ νὰ τὴν ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ ὡς

38) ***Μαζαράκη*** ὡς ἀνωτ. σ. 589. — ***Ἐκκλ. Φάρος*** ἔτος (19) σ.

συναδελφὸν ἡμῶν περιπόθητον. Ὅθεν εἰς τὴν ταύτην ἡμῶν θέλησιν καὶ προθυμίαν εὑρόντες συναινοῦντας καὶ τοὺς ἐνδημοῦντας ἐνταῦθα μακαριωτάτους καὶ ἁγιωτάτους πατριάρχας, τόν τε Ἀντιοχείας κὺρ Ἀθανάσιον καὶ τὸν Ἱεροσολύμων κὺρ Χρύσανθον, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ εὐγενεστάτους ἄρχοντας τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων καὶ τὸν λοιπὸν εὐαγῆ κλῆρον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπεράναμεν τὸ ἔργον, εὐδοκίᾳ θεοῦ καὶ συνάρσει, ἀποκατεστήσαμεν τε καὶ ἀνεδείξαμεν ἤδη τὴν ὑμετέραν μακαριότητα πατριάρχην καὶ ποιμένα τοῦ ἁγιωτάτου θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τῆς πέμπονται καὶ τὰ συστατικὰ γράμματα περὶ τούτου, τό τε ἐκκλησιαστικὸν τῆς εἰδήσεως καὶ τὸ βασιλικὸν μπεράτιον, μαζὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὁποίων συγχαιρόμενοι τῇ αὐτῆς μακαριότητι ἐπὶ τῷ θείᾳ εὐδοκίᾳ κατ' αὐτὴν συντελεσθέντι, ἐπιφωνοῦμεν αὐτῇ κοινῶς καὶ συνοδικῶς τὸν προσήκοντα χαιρετισμὸν λέγοντες τὸ «ἄς εἶναι ὥρα καλὴ» καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ ποιμάνῃ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ τοῦτο ποίμνιον καὶ νὰ κυβερνήσῃ τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον καλῶς καὶ σωτηρίως καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον λέγομεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης γνωρίζουσα τὸ γεγονὸς περὶ αὐτὴν θεῖον ἔλεος καὶ τὴν ἡμετέραν κοινὴν συνοδικὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν καὶ φιλαδελφίαν. ἄς δοξάζῃ κατὰ τὸ εἰκὸς τὸν τοιούτως εὐδοκήσαντα Θεόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐλπίζομεν νὰ φανῇ εὐγνωμονέστατος κατὰ πάντα καιρὸν γνωρίζουσα τῆς τηλικαύτης ἐνεργείας τὸ μέγεθος, Ἄς ἔχωμεν καὶ τίμιόν της ἀδελφικὸν γράμμα εἰς ἀπόκρισιν τῶν γραφομένων καὶ δήλωσιν τῆς ὑγείας της καὶ τῶν ὡντινοῦν χρειωδῶν αὐτῇ καὶ ἀναγκαίων. Τὰ δὲ ἔτη τῆς ἡμετέρας μακαριότητος εἴησαν θεόθεν ὅ,τι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αψκγ' Σεπτεμβρίου ιγ'.

† Ὁ ***Κωνσταντινουπόλεως*** καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός. † Ὁ Ἡρακλείας ***Καλλίνικος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Κυζίκου ***Αὐξέντιος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Νικομηδείας ***Παΐσιος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Νικαίας ***Γεράσιμος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Χαλκηδόνος ***Παρθένιος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Θεσσαλονίκης ***Ἰγνάτιος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της. † Ὁ Φιλιππουπόλεως ***Θεόκλητος*** εἰς τοὺς ὁρισμούς της.

59) ΙΕΡΕΜΙΑΣ Γ'

«Θέλει εἰξεύρει ἡ μακαριότης αὐτῆς πῶς ὁ πρὸ ἡμῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, πατριαρχεύσας κακοΚοσμᾶς... μᾶς ἐξώρισε κι̯όλας ἀδίκως εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας τὴν Καισάρειαν κατὰ μέσον τοῦ χειμῶνα..., ἀλλ' ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων... μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπροσδοκήτως· συμβάντος γὰρ κινῆσαι ἀγωγὴν τοὺς συναδέλφους ἁγίους ἀρχιερεῖς κατ' ἐκείνου τοῦ Κοσμᾶ ἐπὶ τοῦ ὑπερτάτου Ἐπιτρόπου τῆς κραταιᾶς βασιλείας καὶ φανερωθέντων αὐτῷ τῶν δολιοτροπιῶν καὶ ἀδικιῶν, αὐτὸς μὲν ἐξώσθη καὶ ἀπεβλήθη ὡς πονηρὸς καὶ ἀδόκιμος, ἀντεισήχθημεν δὲ ἡμεῖς, εὐδοκίᾳ

Θεοῦ, τοῦ νεύσαντος εἰς τὴν τοῦ ἐπιτρόπου καρδίαν, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος ἀφ᾿ οὗ ἔμαθε τὰ πάντα καὶ τὴν ἐξορίαν ἡμῶν ἔστειλε τσαούσην βασιλικὸν μὲ μανζῆλι καὶ φερμάνι δηλοποιοῦν τὸ πρὸς ἡμᾶς ἔλεός του καὶ τὴν δόσιν τῆς πατριαρχείας. Ὅθεν ἐκινήσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν ΚΠολιν, ἐρχομένους δὲ μᾶς ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς ἥ τε ὁμήγυρις τῶν ἐνδημούντων τῇ ΚΠόλει ἀρχιερέων καὶ τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πολιτείας. Διὸ καὶ διὰ ψήφων αὐτῶν κανονικῶν, τελεσθεισῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας, μετετέθημεν ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Καισαρείας εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ ἀποκατέστημεν ἤδη θείῳ ἐλέει πατριάρχης ΚΠόλεως». Ταῦτα ἔγραφεν Ἱερεμίας Γ´ τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1716. Ἔχοντες δὲ ὑπ᾿ ὄψει τὸ μὲν τὸν χρόνον τῆς ἐξώσεως τοῦ Κοσμᾶ (22 ἢ 23 Μαρτίου ἰ. ἔ.), τὸ δὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἐπιστολῆς τοῦ Ἱερεμίου (25 ἰ. μ. καὶ ἔ.), δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησις αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ ***(23-25 Μαρτίου 1716)*** διάστημα. Κατ᾿ ἄλλην δέ τινα πληροφορίαν, «ἀγανακτούντων τῶν ἀρχιερέων (κατὰ τοῦ Κοσμᾶ) Ἱερεμίας ὁ Καισαρείας ὁ Πάτμιος ποθῶν τὸ πατριαρχεῖον καὶ κινούμενος ἵνα φέρῃ εἰς ἔκβασιν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ὑπεσχέθη ***διπλᾶ κατ᾿ ἔτος*** καὶ ἐνεδύθη τὴν χλαμύδα καὶ μετετέθη τῇ μετ᾿ ἐκείνην». Τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τρίτην σημείωσιν ὅτι δηλ. ὁ Ἱερεμίας «τὴν αὐτὴν ἔχων γνώμην τῆς φιλαρχίας τοῦ ἐκ τῆς Πριγκήπου Κοσμᾶ, ***αὐξήσας τὸ μοιρὶ*** ἐδράξατο τοῦ θρόνου τοῦ πατριαρχικοῦ ἐν ἔτει αψιστ´ μηνὶ Μαρτίῳ» 39).

Ἡ α´ αὕτη πατριαρχεία τοῦ Ἱερεμίου ὑπῆρξε ταραχώδης καὶ μάλιστα εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ προκληθῶσι καὶ ἀπόπειραι ἐξώσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου τρεῖς τὸν ἀριθμόν, κατὰ τὰ ἐφεξῆς:

1) Ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ μ. Προύσης Κυρίλλου Γρηγόριος σημειοῖ τὰ ἑξῆς: ***«αψιη´ Ἰανουαρίου ε´*** ἐπήγαμεν εἰς Κίον καὶ προτροπῇ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Νικαίας Γερασίμου ἐλειτούργησεν ὁ πανιερώτατός μοι δεσπότης Προύσης Κύριλλος καὶ διετρίψαμεν ἡμέρας ιγ´· ***ἐκεῖ ὄντες ἐμάθομεν τὸν ἐξοσμὸν τοῦ παναγιωτάτου Ἱερεμίου, ὅς ἐγένετο τῇ α´ Ἰανουαρίου ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῆς συνόδου ἐκλογῇ πάντων ὁ αὐτός μοι δεσπότης Κύριλλος ἀπών, ἀλλὰ χρημάτων ρευσάντων καὶ τὰς τῶν κρατούντων χεῖρας ἐμπλησάντων πάλιν ἔμεινεν ὁ κὺρ Ἱερεμίας καὶ μὴ θελόντων τῶν ἀρχιερέων καὶ χριστιανῶν***». Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἢ μᾶλλον τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εὐνοϊκὴν λύσιν αὐτοῦ ἔχει ὑπ᾿ ὄψει καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐν οἷς ἔγραφεν ἀπὸ

39) Mansi XXVII 657.— *Δυοβ.* 95.— *Ι. Σακελλίωνος* ὡς ἀνωτ. σ. 315.

17 Ἰανουαρίου 1718 τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ σημειῶν: «θέλει ἠξεύρει ἡ ὑμετέρα μακαριότης ὅτι ***σήμερον*** θείῳ ἐλέει ***ἐνεδύθημεν τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα*** μετὰ τιμῆς καὶ δόξης πολλῆς ***καὶ ἀνελάβομεν πάλιν τὴν ἀξίαν μὲ βασιλικὸν χάτι***, ἐντροπιασθέντων τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀντιπάλων καὶ ἀνεπέμψαμεν ὕμνους τῷ παντάνακτι». Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται σαφῶς ὅτι ἐν Ἀδριανουπόλει ἐδημιουργήθη περὶ τὰ τέλη 1717 πατριαρχικὴ κρίσις καταλήξασα εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἱερεμίου τῇ *1 Ἰανουαρίου 1718*, ὅτι ἐπὶ 17 ὁλοκλήρους ἡμέρας παρέμεινε χηρεύων ὁ θρόνος, ἐφ᾽ ὅσον ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προύσης Κυρίλλου δὲν φέρεται οὔτε κοινοποιηθεῖσα τῷ τελευταίῳ τούτῳ οὔτε ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ ὅτι τῇ *17 ἰδ. μηνὸς* ἀνῆλθε καὶ αὖθις τὸν θρόνον ὁ Ἱερεμίας [40]).

2) Ἱερεμίας Γ´ ἐπιστέλλων ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1720 τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ ἐσημείου τὰ ἑξῆς: «...θέλοντες (οἱ μ. Ἡρακλείας, Βιζύης καὶ Ναυπλίου) λοιπὸν αὐτοὶ νὰ κάμουν ἀλλαξοπατριαρχείαν κατ᾽ ἰδίαν γνώμην, χωρὶς εἴδησιν καὶ συναίνεσιν τῶν λοιπῶν συναδελφῶν ἢ ἄλλου τινὸς καὶ νὰ μᾶς ἐκβάλουν ἀπὸ τὸν θρόνον χωρὶς καμμίαν αἰτίαν ἢ μικρὰν ἢ μεγάλην, καὶ εὑρόντες ὄργανον ἁρμόδιον εἰς τὸν τοιοῦτόν τους σκοπὸν τὸν ῥηθέντα μέγαν δραγουμάνον (κυρίτζη Γρηγοράσκου), ἐνήργησαν λεληθότως τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἐπιβουλὴν ταύτην καὶ ἔβαλαν τὸν Ναυπλίου καὶ ἔδωκεν ἀρζιχάλιον καθ᾽ ἡμῶν μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ δραγουμάνου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ ἔχῃ εἴδησιν ἄλλος τις τῶν ἀρχιερέων αὐτοὶ ἔλεγον πῶς εἶναι ἀπὸ στόματος ὁλονῶν. Τέλος μὲ τὸ νὰ μᾶς ἐκατηγόρησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι ***ἔχομεν καὶ ἕνα μηρὶ κρατημένον ἐπάνω μας, ἐμπουγιουρτίσθη ὄχι ἄξλι, ἀλλὰ νὰ κοιτάζουν τὸν λογαριασμόν μας***, ἀλλὰ αὐτοὶ μὲ ἀπάτην μᾶς ἐσήκωσαν χάτζι εἰς τὸν τσαουσλὰρ ἐμὶν ἀγᾶ τὸ ὀσπίτιον, τάξαντες αὐτῷ καὶ δῶρα ἱκανὰ νὰ μᾶς κηρύττῃ καὶ νὰ μᾶς ἐκφημίζῃ μαζούλην χωρὶς νὰ εἴμεσθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ μέγας δραγουμάνος συγκροτεῖ εἰς τὸ ὀσπήτιόν του συνέλευσιν ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ ἀρχόντων καὶ ζητεῖ ἐκλογὴν πατριάρχου καὶ ψηφίζεται πρῶτον μὲν ὁ συνάδελφος ἅγιος Λαρίσσης, ὅστις μὴ στέρξας ***ἀποκαθίσταται ὁ πρώην ΚΠόλεως κὺρ Κύριλλος ὑπὸ τῆς ψήφου***... καὶ ἀφόντις (ὁ δραγουμάνος) ἐπῆγε τὸν ἐκλεχθέντα εἰς τὴν Πόρτα νὰ φορέσῃ καβάδι ἐγύρισε ἄπρακτος καὶ ἀτελεσφόρητος, διότι οἱ πολυχρονημένοι ἡμῶν αὐθένται ἐγνώρισαν καὶ ἐβεβαιώθησαν τὰς κατηγορίας... πῶς ἦσαν ψευδεῖς καὶ παθητικαί... καὶ

---

[40]) *Κώδ. χειρόγραφος* τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς ὑπ᾽ ἀρ. ΟΒ´ φ. 99β.— Mansi ὡς ἀνωτ. 659.

ὅτι ἦσαν ὅλοι εὐχαριστημένοι ἀπὸ ἡμᾶς ὄχι μόνον οἱ ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ λοιπὸν πολυάριθμον πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὅπου αὐθαιρέτως συνῆλθον ἐκεῖ πρὸς βοήθειαν ἰδικήν μας. Καὶ οὕτω τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ ***ὄχι μόνον ἠθωώθημεν ἀπὸ πᾶσαν κατηγορίαν ἀλλὰ καὶ τῷ ἑξῆς***, ***ἤτοι τῇ κβ′ τοῦ τρέχοντος***, ***ἀποκατέστημεν πάλιν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν ἡμῶν θρόνον ὑπὸ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας φορέσαντες καὶ καβάδιον***». Καὶ ὁ λογιώτατος διδάσκαλος Ἰάκωβος γράφων ἀπὸ 24 ἰ. μηνὸς καὶ ἔτους τῷ αὐτῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων ἀνεκοίνου ὅτι τὴν ***10 Ἰανουαρίου*** «κατεκλείσθη ὁ κὺρ Ἱερεμίας ἐν ***ἀδέσμῳ τηρήσει*** παρὰ τῷ τσαουσλαρεμίνῃ καὶ ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς ἄδειαν δῆθεν λαβόντες παρὰ τῶν κρατούντων ἐκλέξασθαι τὸν διαδεξόμενον τὸν πατριαρχικὸν θρόνον πρῶτον μὲν ἅπαξ καὶ δὶς συνῆλθον κατ' ἰδίαν, ἔπειτα καὶ κοινῇ μετὰ κληρικῶν καὶ ἀρχόντων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου δραγουμάνου τῆς κραταιᾶς βασιλείας προκαθεζομένου ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ κὺρ Κυρίλλου πρ. ΚΠόλεως, ὅπως τε ἡ ἐκλογὴ γέγονε ἐπὶ τὸν ἅγιον Λαρίσσης, ἐκείνου δὲ ἐπειπημένου, ***τὸν κὺρ Κύριλλον ἐψηφίσαντο*** λαβεῖν αὖθις τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικόν. Πέμψαντες δὲ τὸ ἄρζι ἀπεκρούσθησαν παρὰ τοῦ ὑπερτάτου Ἐπιτρόπου. . . ***ὁ γὰρ κὺρ Ἱερεμίας κρατήσας ἐγκρατὴς αὖθις τοῦ θρόνου ἐγένετο. . . Καὶ προχθὲς τὴν πλατύσημον φορέσας στολὴν παρὰ τοῦ ὑπερτάτου Ἐπιτρόπου παρεγένετο εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου μετὰ πολλῆς δόξης καὶ δορυφορίας. . .*** »[41]).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ἄλλων σχετικῶν ἀναγραφῶν πληροφορούμεθα ὅτι πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἡρακλείας Καλλινίκου καὶ συνεργασίᾳ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου Γρηγοράσκου ἐγένετο ἀπόπειρα ἐκθρονισμοῦ τοῦ

---

[41]) **Mansi** ὡς ἀνωτ. σ. 659. 660.—Ἐν σελ. 297 τοῦ ἐν τῷ Πατρ. Ἀρχειοφυλακείῳ Κώδ. ***Κριτίου Α′*** εὕρηται κατακεχωρημένον τὸ ἑξῆς: «πρόλογος συντεθεὶς ἐκφωνηθείς τε καὶ ἀναγνωσθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος κυρίου Σπαντωνῆ, διδασκάλου, ἐπὶ τῆς γενομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου διερμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας κυρίου Γρηγοράσκου περὶ ἐκλογῆς πατριάρχου κοινῆς συσκέψεως, ***ἀποβληθέντος καὶ κρατηθέντος, ἐπιταγῇ τῆς ἐξουσίας τοῦ προπατριαρχεύσαντος κὺρ Ἱερεμίου, εἰ καὶ ἄπρακτος διέμεινεν ἡ γενομένη ἐκλογὴ καὶ ἐπαναλαβόντος αὖθις τὸν οἰκουμ. θρόνον τοῦ κὺρ Ἱερεμίου, ὑπερισχύσαντος τῶν κατ' αὐτοῦ ὑπεναντίων. αψκ′. Ἰανουαρίου ιδ′ ἡμέρας ε′***».

[42]) Συνετάχθη μάλιστα καὶ σχέδιον ***ὑπομνήματος*** ἐκλογῆς τοῦ νέου πατριάρχου ἔχον ὧδε: «. . . ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ πατριαρχικὸς οὗτος ἀποστολικός τε καὶ οἰκουμενικὸς θρόνος τῆς ΚΠόλεως τέως ἐπιζητεῖ ἀναγκαίως τὴν ὑπεριδρυμένην ἀρχήν, ὡς ἐστερημένος ὢν ταύτης, διὰ τὸ ἐξωσθῆναι καὶ ἀποβληθῆναι συνοδικῶς τὸν φθάσαντα ὁπωσδήπως πατριαρχεῦσαι ἐν αὐτῷ. . . ., ἕνεκεν τῶν πολλῶν ἀταξιῶν αὐτοῦ καὶ ἀτοπημάτων, τούτου χάριν ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἐν ΚΠόλει συνα-

Ἱερεμίου καὶ ἐκλογῆς νέου πατριάρχου 42), ὅτι ὡς λόγον κυρίως προέβαλον τὸν δῆθεν σφετερισμὸν ὑπ' αὐτοῦ κυβερνητικῶν χρημάτων (φόρων), ὅτι ὁ Ἱερεμίας τῇ 10 Ἰανουαρίου 1720 «*ἐν ἀδέσμῳ τηρήσει*» μόνον περιορισθεὶς δὲν ἐπαύθη ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐφ' ὅσον κατ' αὐτοῦ «*ἐμπουγιουρτίσθη*» (= διετάχθη) *ὄχι ἄζλι* (= παῦσις), *ἀλλὰ νὰ κοιτάξουν τὸν λογ/σμόν μας*», ὅτι ἐν τέλει ἀθωωθείς, ὡς εὑρεθεὶς ἐν τάξει, ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ μετὰ τιμῆς καὶ παρατάξεως τῇ 22 *ἰ. μηνός*, ὅτι οἱ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ ἐπιχειρήσαντες ἐκρύβησαν καὶ ὅτι ἡ ὅλη αὕτη ὑπόθεσις πολλὴν τὴν ζημίαν προὐξένησε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου γράφων ὁ Ἱερεμίας τῷ Ἄρτης Νεοφύτῳ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1720 ἐσημείου σὺν ἄλλοις: «τὰ καθ' ἡμῶν συσσωρευθέντα καὶ ἐπιχειρισθέντα, καθὼς ἐγνώσθησαν αὐτῇ πρὸ πολλοῦ, ὁποίαν λύπην, ἐνόχλησιν καὶ ἀθυμίαν νομίζει νὰ μᾶς ἐπροξένησαν, ὁποῦ εἰς τὴν ταραχὴν αὐτὴν ἐπροξενήθη ἡμῖν καὶ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ζημία ὑπέρμετρος καὶ ἀνυπόφορος... καὶ ἂν καλὰ ἠνωχλήθημεν καιρίως καὶ πολυτρόπως, ὡς εἴπομεν, πλὴν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὄντος μεθ' ἡμῶν ἐκυβερνήθημεν καὶ ὀλίγον ἀνεκουφίσθημεν τοῦ βάρους οὗπερ ὑπέστημεν, καίτοι μεινάντων ἔτι χρεῶν ἐκ τῆς συγχύσεως ταύτης οὐκ ὀλίγων, ἐκεῖνοι δὲ καταισχύνθησαν καὶ ἀφανεῖς εἰσέτι ὑπάρχουσιν...» 43).

3) Ὁ Ὑψηλάντης διηγεῖται ὅτι κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Μ. Πέτρου τῆς Ρωσίας ἐπετράπη συνοδικῶς ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ ρωσ. στρατοῦ κατάλυσις τῆς νηστείας ἐν καιρῷ πολέμου, ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐκμεταλλευόμενοι οἱ ἐχθρικῶς πρὸς τὸν πατριάρχην διακείμενοι «γράφουσι κατ' αὐτοῦ ἀρζουχάλι... καὶ τὸ ἔδωκαν τῷ ἄνακτι μὲ τὸ μέσον

δελφοὶ ἀρχιερεῖς, ἀξιώσει τοῦ τε ἐνδοξοτάτου, εὐγενεστάτου καὶ ἀξιολογιωτάτου ἐν ἄρχουσι μεγάλου διερμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας κυρίου Γρηγοράσκου καὶ τῶν τιμιωτάτων καὶ λογιωτάτων κληρικῶν τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁμοῦ καὶ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων ταύτης τῆς κλεινῆς πολιτείας καὶ τοῦ λοιποῦ παντὸς κλήρου τοῦ χριστωνύμου πληρώματος ψήφους κανονικὰς προβαλέσθαι συνηνέσαμεν ἐπὶ τῷ ἐκλέξαι κοινῶς καὶ ἐξευρεῖν ἀξιόλογον ἄνδρα καὶ πρόσφορον καὶ τῆς οἰκουμενικῆς καθέδρας καὶ προστασίας κατάλληλον καὶ ἁρμόδιον προστάτην καὶ ὡς εἰπεῖν ἀξιόθρονον.... καὶ δὴ τῆς ἐκλογῆς γενομένης κοινῇ συγκαταθέσει, συνελθόντες κατὰ τὴν ἐκκλ/κὴν διατύπωσιν, ὡς νενόμισται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τῷ πατριαρχικῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ καὶ συνδιασκεψάμενοι αὖθις δι' ἀκριβείας πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ ἐλλογιμώτατον μ/την.... ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον κὺρ ..., δεύτερον δὲ τὸν... καὶ τρίτον τὸν.... Ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν... *ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ιγ'*» (*Κώδ.* Κριτίου Α' 5).

43) *Ν. Σιὼν* 1932 σ. 539. 540. 541. 629. 631. 633.— 1934. σ. 262 376. 377.— *Θρακικὰ* ΣΤ' σ. 8-12. 26-29. — Le Quien Or. Christ. Ι'. 349.

τοῦ ἀρχιδιακόνου του Μαρμαρινοῦ, τοὔνομα Ἀνθίμου..., ἔστειλεν ὁ ἄναξ τὸ ἀρζιχάλι τῷ Ἐπιτρόπῳ προστάξας νὰ τὸν ἀνασκολοπίσῃ· εὐθὺς οὖν ἐσηκώθη ὁ πατριάρχης εἰς τὸν μαγζούραγαν· δραμὼν ὁ Μανουὴλ Ὑψηλάντης εἰς τὸν Μεχμὲτ κεαγιᾶν τὸν κατέπεισεν ὅτι συκοφαντία τὸ πρᾶγμα καὶ σκευωρία τινων... πληρώνει λοιπὸν 200 πουγγεῖα καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀντὶ φόνου ἐφόρεσε καβάδι παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐστάλη εἰς τὸ πατριαρχεῖον..., ***ἐσυγχώρησε τὸν ἀρχιδιάκονον ἐλθόντα καὶ μαρτυρήσαντα τὴν σκευωρίαν***..., ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς οὐδένα παρηνώχλησε, μόνον τοὺς ἔκαμε νὰ πληρώσουν τὸ ἥμισυ τῆς ζημίας».— Κατὰ τὸν Ὑψηλάντη, τὸ ὡς ἄνω γεγονὸς συνέβη τῷ 1723 ἐν ΚΠόλει, κατὰ δὲ τὸν Βενδότη καὶ Κούμαν ἐν Ἀδριανουπόλει. Ἡ χρονολογία πάντως λελανθασμένη. Πρόκειται περὶ τοῦ ἔτους *1725*, ὡς τοῦτο διαφαίνεται σαφῶς ἐκ τῶν κατωτέρω. Ἤδη ἀπὸ *20 Ἀπρ. 1725* γράφων ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος ἀπὸ Σμύρνης τῷ πρ. Ἄρτης Νεοφύτῳ ἐσημείου καὶ τὰ ἑξῆς σχετικά: «τὰ ὅσα ἠκολούθησαν τῷ παναγιωτάτῳ δεσπότῃ εἴμεσθεν βέβαιοι πῶς τὰ ἔμαθεν εἰς πλάτος».— Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἀπὸ *13 Ν/βρ. ἰ. ἔ.*: «***ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου***, καθὼς μᾶς ἔγραψεν ἡ παναγιότης του, ***ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν*** καὶ εὑρίσκετο κρυμμένος εἰς τὸ Σταυροδρόμιον· τόσον μόνον μᾶς γράφει ἡ παναγιότης του μὲ προσθήκην ὅτι νὰ τὸν ἀξιώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὸν βάλῃ ἀκόμη ἅπαξ εἰς χεῖράς του· ἄλλοι ὅμως ἔγραψαν εἰς ἄλλους ***ὅτι ἦταν νὰ τὸν εἰρηνεύσῃ μὲ ἱκανὴν ποσότητα***, πλὴν τί ἠκολούθησε πλέον δὲν ἠξεύρομεν καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ εὐδοκήσῃ τὸ συμφερώτερον...».— Ὁ Ἡρακλείας Καλλίνικος τῷ αὐτῷ ἀπὸ *1 8/βρ. ἰ. ἔ.*: «***ὁ Μαρμαρηνὸς ἦλθεν ἐδῶ, τὸν ὁποῖον διορθώνουν διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ***».— Ὁ Ἱερεμίας τῷ αὐτῷ ἀπὸ *26 Αὐγ. ἰδ. ἔ.*: «οἱ δὲ νομιζόμενοι φίλοι ἀληθεῖς ἐφάνησαν ὕστερον ἐπίπλαστοι, καθὼς καὶ ἡ ἀρχιερωσύνη σου τὸ ἔμαθε, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐκάμαμεν ὑπερορίους εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ ἡσυχάζουσι τώρα ἐκεῖ» [44].

(Ἀκολουθεῖ).

---

[44]) ***Ὑψηλ.*** σ. 320.— ***Βεντότη*** σ. 7.— ***Κούμα*** σ. 395.— ***Δυοβ.*** σ 95.— ***Ν. Σιὼν*** 1932 σ. 534.— 1933 σ. 4. 6.— 1934 σ. 419.— ***Θρακικὰ*** ΣΤ' 36.

— Ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ τοὺς ἀριθμ. 1, 2 καὶ 3 ἔκθεσις καὶ ἀνάλυσις τῶν γεγονότων, ἐμφανίζουσα αὐτὰ ὡς ὅλως διάφορα ἀπ' ἀλλήλων, διαφωνεῖ ἔν τισι σχετικοῖς σημείοις πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν μελέτην τοῦ σεβ. ἐν Χῷ ἀδελφοῦ Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου (***Ὀρθοδοξία Δ'*** 1929 σ. 422 ἑξῆς, ὅρα καὶ ***αὐτοῦ*** Φωτ. βιβλ. Α' 117).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΕΝ ΛΑΤΒΙΑι ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἐν τῷ νεοσυστάτῳ Κράτει τῆς Λατβίας (Λεττονίας) Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἧς ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς διακοσίας περίπου χιλιάδας, ἀποτελῶν τὸ δέκατον περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας, εὑρίσκετο ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μεγάλου πολέμου ἐν πλήρει σχεδὸν ἀπομονώσει ἀπὸ τοῦ λοιποῦ σώματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διεξάγουσα τὰ κατ' αὐτὴν αὐτοτελῶς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς Ἰωάννου, ἑδρεύοντος ἐν Ρήγᾳ, πρωτευούσῃ σήμερον τῆς Λατβιακῆς Δημοκρατίας, ὅστις διωρισμένος ὢν ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ ἔχῃ ἐπικοινωνίαν καὶ ἐξάρτησιν ἀπὸ ταύτης μετὰ τὰς ἐπελθούσας πολιτικὰς μεταβολάς.

Μετὰ τὸν τραγικὸν δολοφονικὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου, Ἱεράρχου σεβασμίου καὶ διακεκριμένου, ἡ μικρὰ ἐν Λατβίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις οὐδένα ἄλλον περιελάμβανεν ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἀρχιερέα, περιέστη, ὡς ἦν ἑπόμενον, εἰς λίαν δύσκολον θέσιν καὶ ἀμηχανίαν τόσον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κανονικῆς ἀναδείξεως καὶ χειροτονίας νέου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν κατ' αὐτήν.

Ἐν τῇ δυσχερείᾳ ταύτῃ εὑρεθεῖσα ἡ ἐν Λατβίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπετάθη, ἐπευδοκούσης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὥς τε Προκαθημένην ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ Σώματι καὶ ὡς Μητέρα ἀπ' ἀρχῆς αὐτῆς, καὶ ἐξῃτήσατο τὴν συναντίληψιν αὐτῆς πρὸς τὴν προσήκουσαν διευθέτησιν τῶν κατ' αὐτήν.

Τοῦ αἰτήματος τούτου ὑπ' ὄψιν ληφθέντος, ὡρίσθη καὶ μετέβη, ἀποφάσει συνοδικῇ, εἰς Λατβίαν, ὡς ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων καὶ Ἔξαρχος Δυ-

τικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης κ. Γερμανός, μετ' ἐντολῆς ἵνα ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὰ πράγματα ἐπὶ σημείων τινῶν καὶ παράσχῃ περὶ αὐτῶν συμπληρωματικὰς πληροφορίας, πρὸς ἀνάλογον περαιτέρω σκέψιν καὶ ἀπόφασιν.

Περάνας τὴν ἐντολὴν ταύτην ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων, ὑπέβαλε δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅτι πόθος γενικὸς καὶ παράκλησις ἀνεξαιρέτως πάντων τῶν αὐτόθι ὀρθοδόξων, κατανοούντων τὸ ἀδύνατον τῆς ἀκανονίστου περαιτέρω ὑπάρξεως αὐτῶν ὡς Ἐκκλησίας Ὀρθοδόξου, τυγχάνει ὅπως διακανονισθῇ ἐγκύρως ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ ὅλη θέσις τῆς ἐν Λατβίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ δὲ περὶ τούτου ὑπεβλήθη καὶ ἀπ' εὐθείας τακτικὴ εἰδικὴ αἴτησις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λατβίας πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, εὐμενῶς καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ὑποστηριζομένη, ὅπως ἡ ἐν Λατβίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, παραμένουσα καὶ ἐφεξῆς μετὰ τακτικῆς ἐγκρίσεως ἐκκλησιαστικῆς αὐτόνομος, ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῆς διοικήσει, τεθῇ καὶ ὑπάρχῃ ὑπὸ τὴν ὑπάτην κανονικὴν προστασίαν καὶ ἐξάρτησιν τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὡς αὐτόνομος Μητρόπολις αὐτοῦ, ὡς τοῦτο εὐμενῶς ἐγένετο ἤδη πρὸ ἐτῶν προκειμένου περὶ τῶν γειτόνων Ὀρθοδόξων ἐν Ἐσθονίᾳ καὶ Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησιῶν, ἐν ὁμοίᾳ ἀνάγκῃ εὑρεθεισῶν, αἵτινες δὲ σήμερον αἰσίως καὶ λυσιτελῶς διεξάγουσι τὰ κατ' αὐτάς, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου, ὑπ' ὄψιν λαβοῦσα ταῦτα καὶ διασκεψαμένη, ἀπεδέξατο, ἐν τῇ ἀξιοχρέῳ μερίμνῃ αὐτῆς, τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν.

Ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Πατριαρχείου ἀνεκοινώθη ἀπαντητικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τε καὶ τῇ ἐντίμῳ Κυβερνήσει τῆς Λατβίας, ἐκδίδεται δὲ ἤδη καὶ ὁ τακτικὸς Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος—δημοσιευθησόμενος ἐν τῷ τεύχει τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου— πρὸς διενέργειαν ἀκολούθως, συνῳδὰ τῇ νέᾳ καταστάσει τῶν πραγμάτων, τῆς κανονικῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τοῦ νέου Ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Λατβίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, φέροντος ἐφεξῆς τὸν τίτλον Μητροπολίτου Ρήγας καὶ πάσης Λατβίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀναδιοργάνωσις. — Ἐκλογὴ Ἐπισκόπων.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπὸ καιροῦ ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα ἐπιβαλλομένης ἀναδιοργανώσεώς τινος τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς ὑπ' αὐτὸ τελούσης Αὐτονόμου Μητροπόλεως Κρήτης, ἀφορώσης ἄλλα τε σημεῖα τῆς διοικήσεως αὐτῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐν ἔτει 1931 καταργηθεισῶν καὶ συγχωνευθεισῶν Ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν ἐν τῇ Νήσῳ, ἐπανερχομένου ἐν ἰσχύϊ πλήρως τοῦ καθε-

στῶτος τῆς ἐν ἔτει 1900 συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς τότε Ἡγεμονίας Κρήτης σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν τῆς Νήσου Συμβάσεως, ἐναρμονιζομένων δὲ πρὸς ταύτην πάντων τῶν μεταγενεστέρως ἐκδοθέντων σχετικῶν νόμων. Πρὸς τοῦτο τὸ Πατριαρχεῖον κατήρτισε καὶ ἰδιαιτέραν Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πατριαρχικοῦ Ἀντιπροσώπου Σεβ. Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Χρυσάνθου καὶ τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης Τιμοθέου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἐν ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων.

Μελετηθέντων δὲ πάντων τῶν σχετικῶν σημείων, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξεδόθη νομοθέτημα, δι' οὗ ἐπαναφέρεται εἰς πλήρη ἰσχὺν ἡ Σύμβασις τοῦ 1900, ἀποκαθισταμένων τῶν τέως κατηργημένων τριῶν Ἐπισκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἀριθμούσης οὕτω νῦν, πρὸς τῇ Μητροπόλει Κρήτης, ἑπτά, ὡς πρότερον Ἐπισκοπάς, τὰς ἑξῆς: Ἀρκαδίας, Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, Λάμπης καὶ Σφακίων, Ἱερᾶς καὶ Σητείας, Πέτρας καὶ Κισσάμου καὶ Σελίνου.

Ἐκ τῶν Ἐπισκοπικῶν τούτων ἑδρῶν μόνον αἱ Ἐπισκοπαὶ Ἀρκαδίας καὶ Πέτρας εἶχον τοὺς Ποιμένας αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ δύο οὗτοι ὁμοῦ μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης δὲν ἐσχημάτιζον τὴν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς αὐτόθι Ἐκκλησίας προβλεπομένην ἀπαρτίαν πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευόντων λοιπῶν πέντε Ἐπισκοπικῶν θρόνων, προσετέθη ἐν τῷ νόμῳ μεταβατικὴ διάταξις περὶ διεξαγωγῆς τῶν σχετικῶν κανονικῶν ψήφων ἐν τῇ παρούσῃ ἀνάγκῃ ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου ὑποψηφίων καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης ἐν συσκέψει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων δύο Ἐπισκόπων.

Διαβιβασθέντος τακτικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ καταλόγου τούτου τῶν ὑποψηφίων, ἀναγράφοντος δώδεκα ὀνόματα ἀρχιμανδριτῶν, μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐγένοντο κανονικαὶ ψῆφοι ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐξελέγησαν δὲ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω καταλόγου τῶν ὑποψηφίων οἱ Ἀρχιμανδρῖται: Ἀθανάσιος Ἀποστολάκης εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου, Ἀγαθάγγελος Ξηρουχάκης εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, Εὐμένιος Φανουράκης εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Λάμπης καὶ Σφακίων, Φιλόθεος Μαζοκοπάκης εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ἱερᾶς καὶ Σητείας καὶ Χρυσόστομος Ἀγγελιδάκης εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Κισσάμου καὶ Σελίνου.

Ἡ ἐκλογὴ ἀνεκοινώθη αὐθημερὸν τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Κρήτης τηλεγραφικῶς, παρασχεθείσης ἅμα συνοδικῶς τῆς κανονικῆς ἐκδόσεως πρὸς χειροτονίαν τῶν ὡς ἄνω ἐκλεγέντων.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (27 Ἰανουαρίου), ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἱσταμένη, κατὰ τὴν τάξιν, ἐν τῷ Παραθρονίῳ, τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου τοποθετημένης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθιερωμένῃ ἑορτῇ τῶν Γραμμάτων, ἐγένετο ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Χοροστασία. Τελουμένου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν, καθηγητῶν καὶ μαθητῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐψάλη, προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας τρισάγιον ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ προτεθειμένου δίσκου κολλύβων.

Τὴν θείαν λειτουργίαν παρηκολούθησε πυκνὸν ἐκκλησίασμα, ἐν ᾧ διεκρίνοντο ἡ Ἐφορεία τῆς Μεγάλης Σχολῆς, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἡ μαθητιῶσα νεολαία.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἱ. Ἄμβωνος ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΨΗΦΟΙ

Ἐκλογὴ Μητροπολίτου Προύσης.

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 λήξαντος μηνός, εἰσηγήσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνεκρίθη ἡ πλήρωσις τῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Προύσης Νικοδήμου χηρευούσης ἱερᾶς Μητροπόλεως Προύσης.

Πρὸς τοῦτο προταθέντων ὡς ὑποψηφίων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βιζύης Χριστοφόρου, Τυρολόης καὶ Σερεντίου Χρυσοστόμου καὶ Μύρων Πολυκάρπου, ἐγένοντο κανονικαὶ ψῆφοι ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ καὶ ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Προύσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων Πολύκαρπος.

Τῇ Α. Σεβασμιότητι τῷ Μητροπολίτῃ Προύσης Πολυκάρπῳ, παραστάντι ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, ἐγένετο τὸ εἰθισμένον μήνυμα καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἐν τῷ Ναῷ νενομισμένη εὐχαριστία αὐτοῦ. Κατωτέρω καταχωρίζεται ἡ εἰς τὸ μήνυμα εὐχαριστήριος ἐπὶ Συνόδου ἀπάντησις τῆς Α. Σεβασμιότητος.

Ὁ Μητροπολίτης Προύσης ἀπὸ τῆς αὐτῆς συνεδρίας ἐκλήθη καὶ παρεκάθησεν ὡς μέλος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ ἰδιότητα.

Ἡ εὐχαριστήριος ἀπάντησις τῆς Α. Σεβασμιότητος.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετὰ συγκινήσεως ἱερᾶς ἐνωτίσθην κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμὴν τῶν χρυσοεπῶν εὐαγγελίων ἀπὸ τοῦ Σεπτοῦ στόματος τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμὴν ἀναξιότητα. Γνωστοὶ τυγ-

χάνουσι τῇ τε Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς οἱ ἱστορικοὶ δεσμοί μου μετά τε τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῆς οὐ πρὸ πολλῶν ἔτι ἐτῶν διαλαμψάσης παλαιφάτου ἐπαρχίας Προύσης.

Ἐν Προύσῃ, ὡς ἐν ἄλλῃ δευτέρᾳ γενετείρᾳ μου, ἐκ παίδων ἀνετράφην. Ἐν Προύσῃ τά τε πρῶτα γράμματα καὶ τὰ τῆς ἀστικῆς σχολῆς τοιαῦτα ἐξέμαθον καὶ ἐκ Προύσης εἰς τὴν γεραρὰν τρόφον ἡμῶν τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολὴν ὡδηγήθην, ἐξ ἧς εἰς τὴν Προῦσαν καὶ αὖθις καὶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Προύσης ὡς ἐν δευτέρᾳ ταύτῃ σχολῇ παρὰ τῷ πρώτῳ ἐν τῇ διοικήσει διδασκάλῳ μου τῷ ἀλήστου μνήμης γεραρῷ ἐκείνῳ Γέροντί μου, Μητροπολίτῃ Προύσης Κυρῷ Δωροθέῳ, ἐμαθήτευσα καὶ ἐκεῖθεν τὰ πρῶτα τῆς περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἐπιστήμης σοφὰ διδάγματα ἀπεκόμισα.

Καὶ ἐν τέλει διὰ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου τίτλου τῆς Ἐπαρχίας Προύσης ἐτιμήθη καὶ ὁ ἕτερος τῶν πολυσεβάστων Γερόντων μου ὁ ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Κωνσταντῖνος ὁ Στ΄, ὅστις, ὡς γνωστόν, Πατριάρχης γενόμενος Μέγαν Πρωτοσύγκελλον τὸ πρῶτον καὶ εἶτα Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον μὲ ὠνόμασε.

Διὰ ταῦτα, Παναγιώτατε Δέσποτα, εὔλογον, φρονῶ, εἶναι, ἵνα δόξαν ἐν πρώτοις καὶ αἶνον ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπέμψω νῦν τῷ ἀγαθοδότῃ Κυρίῳ, τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι σήμερον ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μὲ τὸ τόσον ἱστορικὸν τοῦτο δι' ἐμὲ ὄνομα βαπτισθῶ.

Ἀπὸ καρδίας δι' εἶτα εὐγνωμονῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς δι' ἣν μὲ περιέβαλον σήμερον ἐξαιρετικὴν ταύτην τιμὴν καὶ δηλῶ ὅτι ὡς ἐλάχιστον ἀντίδωρον οὐδὲν ἕτερον ἔχω νὰ προσφέρω εἰμὴ τὴν εἰλικρινῆ, τὴν καλὴν καὶ ἄδολον ὁμολογίαν ὅτι οὐδέποτε παύσομαι, ἵνα, ταῖς σεπταῖς εὐχαῖς τόσον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ὅσον καὶ τῶν ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, ἀμείωτον ἐσαεὶ καὶ ἔνθερμον ἔχω τὸν ἐλάχιστον ζῆλόν μου ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων τῆς στρατευομένης Μητρὸς Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

Εἰς τὴν διὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον κενωθεῖσαν συνοδικὴν ἕδραν ἐκλήθη ὡς μέλος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 23 μηνὸς Ἰανουαρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ροδοπόλεως Κύριλλος, ἀναλαβὼν αὐθημερὸν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄

Τὴν νύκτα τῆς 20 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἀπεβίωσε, κατόπιν μακρᾶς νόσου, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος ὁ Ε΄.

Καὶ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία μετέχουσα τοῦ βαθυτάτου πένθους, ὅπερ, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως, ἔπληξε τὴν φίλην Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐγενὲς Ἀγγλικὸν Ἔθνος, ἔσπευσε νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ζωηρὰν συμπάθειαν αὐτῆς καὶ ἀνέθηκε τῷ ἐν Λονδίνῳ Πατριαρχικῷ Ἐξάρχῳ Σεβ. Μητροπολίτῃ Θυατείρων κ. Γερμανῷ νὰ διαβιβάσῃ ταύτην οἷς δεῖ, ἀπέστειλε δὲ καὶ ἰδιαίτερον γράμμα πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κανταουρίας κ. Κόσμο.

Παραλλήλως ἰδιαιτέρα Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Προύσης Πολυκάρπου καὶ Λαοδικείας Δωροθέου, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Διερμηνέως τῶν Πατριαρχείων Σπ. Κωνσταντινίδου, μεταβᾶσα εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν ἐξέφρασε τὰ συλλυπητήρια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ δὲ τὴν τελεσθεῖσαν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Πρεσβείας, τῇ 30 τοῦ μηνός, ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τοῦ ἀοιδίμου Βασιλέως, παρέστη, κατόπιν σχετικῆς πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον προσκλήσεως, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Πρωτοσυγκελλεύων Μητροπολίτης Προύσης Πολύκαρπος, ἐν συνοδείᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Διερμηνέως.

ΕΟΡΤΑΙ

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Τιμοθέου ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς Α. Μακαριότητος θερμὰ τηλεγραφήματα.

— Ἡ Α. Θ. Παναγιότης καταλλήλως συνεχάρη τὸν τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατὰ τὸν παρόντα μῆνα ἄγοντα Σεβ. Μητροπολίτην Ροδοπόλεως Κύριλλον.

— Καταλλήλως διεβιβάσθησαν αἱ συγχαρητήριοι προσρήσεις καὶ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ εἰς τοὺς ὁμοίως κατὰ τὸν παρόντα μῆνα ἑορτάζοντας τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν Σεβ. Μητροπολίτας Κρήτης Τιμόθεον καὶ Αὐστραλίας Τιμόθεον.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς 18 τοῦ παρόντος μηνὸς ἀσθενῶν κατάκειται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντῖνος.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διεβίβασε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιμ. Ἀδαμάντιος.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

Ληφθείσης σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αὐστραλίας Τιμοθέου, ἐχορηγήθη αὐτῷ συνοδικῶς κανονικὴ ἄδεια πρὸς ἔλευσιν ἐνταῦθα, μετάβασιν δὲ καὶ εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι οἰκείων του.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Ληφθείσης ὑπ' ὄψιν αἰτήσεως τοῦ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Ζ' τάξεως τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Μιχαὴλ Ἀποστολίδου περὶ χειροτονίας αὐτοῦ εἰς διάκονον, τεθείσης ἐνώπιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τῶν τακτικῶν ἐπὶ τούτῳ γραμμάτων τῆς Σχολαρχίας καὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, ἐνεκρίθη ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ εἰρημένου.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἐπὶ τῇ εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διὰ λόγους ὑγείας μεταβάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, ἡ ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν δηλώσεών τινων περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ὡς δῆθεν προερχομένων παρὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μ. Ἡλιουπόλεως.

Κατηγορηματικῶς δηλοῦται ὅτι οὐδέποτε ἡ Α. Σεβασμιότης προέβη εἰς τὰς ἀποδιδομένας αὐτῇ ἢ εἰς ἄλλας οἱασδήποτε ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος δηλώσεις, οὔτε δὲ καὶ ἐπεκοινώνησέ ποτε μετ' ἀνταποκριτοῦ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συνεχίζων τὴν ἀπὸ τριετίας ἀρξαμένην ἔκδοσιν ἐγκυκλοπαιδικοῦ ἡμερολογίου ὁ ἐνταῦθα δημοσιογράφος Στ. Ζερβόπουλος, ἐξέδωκεν ἐφέτος τὸ Γ΄ ἔτος τοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως μὲν πραγματεύεται περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα κοινοτικῶν πραγμάτων, τυγχάνει δὲ καὶ γενικῶς χρήσιμον διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην του.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ παρὸν τεῦχος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1936 ἐκδίδεται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἵνα συμπεριλάβῃ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος πρῶτα σχετικὰ ἔγγραφα.